

The copyright © of this thesis belongs to its rightful author and/or other copyright owner. Copies can be accessed and downloaded for non-commercial or learning purposes without any charge and permission. The thesis cannot be reproduced or quoted as a whole without the permission from its rightful owner. No alteration or changes in format is allowed without permission from its rightful owner.

**KAJIAN KE ATAS SAIZ SYARIKAT DAN JENIS INDUSTRI
TERHADAP KETIDAKPATUHAN DI KALANGAN PEMBAYAR
CUKAI SYARIKAT DI LHDNM CAWANGAN SEREMBAN**

AYATI BINTI SIDEK

UUM
Universiti Utara Malaysia

**IJAZAH SARJANA SAINS
(PERAKAUNAN ANTARABANGSA)
UNIVERSITI UTARA MALAYSIA
April 2018**

**KAJIAN KE ATAS SAIZ SYARIKAT DAN JENIS INDUSTRI TERHADAP
KETIDAKPATUHAN DI KALANGAN PEMBAYAR CUKAI SYARIKAT DI
LHDNM CAWANGAN SEREMBAN**

Oleh

AYATI BINTI SIDEK

UUM
Universiti Utara Malaysia

**Tesis Yang Dikemukakan Kepada:
Sekolah Perniagaan Siswazah Othman Yeop Abdullah,
Universiti Utara Malaysia,
Untuk Memenuhi Sebahagian Daripada Syarat Memperolehi
Ijazah Sarjana Sains
(Perakaunan Antarabangsa)**

PERAKUAN KERJA KERTAS PENYELIDIKAN
(Certification of Research Paper)

Saya, mengaku bertandatangan, memperakukan bahawa
(I, the undersigned, certified that)

AYATI BINTI SIDEK (819504)

Calon untuk Ijazah Sarjana

(Candidate for the degree of)

MASTER OF SCIENCE (INTERNATIONAL ACCOUNTING)

telah mengemukakan kertas penyelidikan yang bertajuk
(has presented his/her research paper of the following title)

**KAJIAN KE ATAS SAIZ SYARIKAT DAN JENIS INDUSTRI TERHADAP KETIDAKPATUHAN DI
KALANGAN PEMBAYAR CUKAI SYARIKAT DI LHDNM CAWANGAN SEREMBAN**

Seperti yang tercatat di muka surat tajuk dan kulit kertas penyelidikan
(as it appears on the title page and front cover of the research paper)

Bahawa kertas penyelidikan tersebut boleh diterima dari segi bentuk serta kandungan dan meliputi bidang ilmu
dengan memuaskan.

(that the research paper acceptable in the form and content and that a satisfactory knowledge of the field is covered
by the research paper).

Nama Penyelia : **DR. MUNUSAMY A/L MARIMUTHU**
(Name of Supervisor)

Tandatangan :
(Signature)

Tarikh :
(Date)

06.05.2018

KEBENARAN UNTUK PENGGUNAAN

Bagi menyampaikan disertasi ini sebagai memenuhi sebahagian daripada syarat untuk memperolehi ijazah sarjana dari Universiti Utara Malaysia, saya bersetuju bahawa pihak Perpustakaan Universiti boleh membuat pemeriksaan mengikut kesesuaian masa secara bebas. Saya juga bersetuju bahawa kebenaran untuk menyalin tesis ini dengan cara, secara keseluruhan atau sebahagiannya, untuk tujuan ilmiah boleh diberikan oleh penyelia atau, jika tidak, oleh Dekan Sekolah Perniagaan Siswazah Othman Yeop Abdullah. Difahami bahawa apa-apa penyalinan atau penerbitan atau penggunaan tesis atau bahagian-bahagiannya untuk tujuan berbentuk penghasilan keuntungan tidak boleh dibenarkan tanpa kebenaran bertulis dari saya. Ia juga difahami pengiktirafan sewajarnya diberikan kepada saya dan Universiti Utara Malaysia untuk sebarang penggunaan ilmiah yang boleh dibuat dari sebarang bahan dari tesis saya.

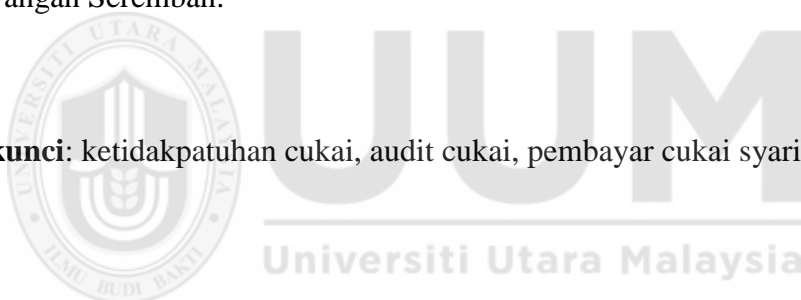
Permintaan untuk menyalin atau mengambil bahan-bahan lain dalam tesis ini, secara keseluruhan atau sebahagian, hendaklah ditujukan kepada:

Dekan Sekolah Perniagaan Siswazah Othman Yeop Abdullah
Universiti Utara Malaysia
06010 UUM Sintok
Kedah Darul Aman
MALAYSIA

ABSTRAK

Cukai Pendapatan adalah sumber pendapatan utama kerajaan Malaysia. Di Malaysia, Lembaga Hasil Dalam negeri Malaysia (LHDNM) berperanan sebagai institusi yang bertanggungjawab menguruskan cukai pendapatan yang merupakan cukai langsung negara sekaligus menjadi penyumbang utama kepada sebahagian besar pendapatan negara. Ketidakpatuhan cukai merupakan satu isu berterusan yang dihadapi oleh kebanyakan badan pentadbir termasuk Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia. Dengan peningkatan kutipan cukai syarikat dapat diketahui secara umum bahawa terdapat risiko kelakuan tidak patuh di kalangan pembayar cukai syarikat. Oleh itu kajian ini adalah untuk mengkaji perbezaan yang signifikan bagi dua ciri iaitu saiz syarikat dan jenis industri yang dikaitkan dengan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat. Sampel populasi kajian menggunakan kes audit cukai yang diperolehi daripada sistem CMS untuk 119 kes audit cukai syarikat yang diselesaikan di cawangan Seremban pada tahun 2015. Ujian *Anova* sehala dan ujian-t sampel tidak bersandar digunakan untuk membuat perbandingan antara pembolehubah, saiz syarikat dan jenis industri dan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat. Walau bagaimanapun hasil kajian menunjukkan tiada perbezaan yang signifikan antara saiz syarikat dan jenis industri dengan ketidakpatuhan cukai syarikat di Cawangan Seremban.

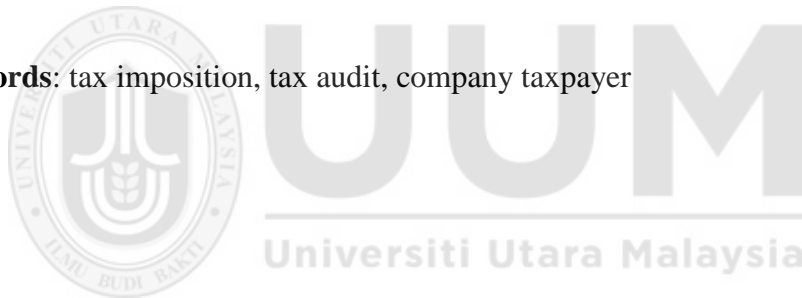
Kata kunci: ketidakpatuhan cukai, audit cukai, pembayar cukai syarikat

ABSTRACT

Income tax is the main source of income of the Malaysian government. In Malaysia, the Malaysian Inland Revenue Board (IRBM) serves as the institution responsible for managing income tax which is a direct taxation of the country and thus a major contributor to most national income. Tax non-compliance is a continuing issue faced by most governing bodies including the Inland Revenue Board of Malaysia. With the increase in corporate tax collection it is generally known that there is a risk of non-compliance behavior among taxpayers especially companies. Therefore, this study is to examine the significant differences between the two characteristics, the size of the company and the type of industry associated with non-compliance with taxpayers. Sample population studies used tax audit cases derived from the CMS system for 119 cases of company tax audits completed at the Seremban branch in 2015. Anova one-way tests and independent sample t-tests are used to make comparisons between variables, company size and type of industry and non-compliance taxation among taxpayers. However, the results showed no significant difference between company size and industry type with non-compliance with the company tax at Seremban Branch.

Keywords: tax imposition, tax audit, company taxpayer

PENGHARGAAN

Dengan nama Allah, Yang Maha Pemurah dan Maha Penyayang

Alhamdulillah, segala pujian kepada Allah SWT atas kemurahan dan rahmatNya dalam menyelesaikan disertasi ini. Tanpa berkat kesihatan, kekuatan dan bimbingan yang baik, disertasi ini tidak dapat diselesaikan.

Setinggi-tinggi penghargaan dan ucapan terima kasih ditujukan kepada Dr. Munusamy a/l Marimuthu selaku penyelia yang telah begitu banyak membantu menyiapkan disertasi dan kesemua barisan tenaga pengajar yang sangat berdedikasi di sepanjang tempoh pengajian. Semoga Allah melimpahkan keberkatan dengan segala ilmu yang telah dicurahkan.

Jutaan terima kasih kepada keluarga tercinta terutama ibu saya Hajah Maimunah Bt. Abdul Ghani yang tidak pernah jemu memberikan dorongan, semangat dan nasihat yang tidak berbelah bagi. Teristimewa juga buat suami dan anak-anak tersayang yang telah banyak berkorban masa sepanjang tempoh pengajian ini. Saya juga ingin mengucapkan terima kasih kepada rakan sepengajian di atas semangat kerjasama serta ikatan silaturahim yang telah dijalinan. Terima kasih juga kepada pihak majikan LHDNM yang telah memberi peluang untuk melanjutkan pengajian dengan segala bantuan dari segi pengurusan dan penyediaan kemudahan fasiliti yang serba lengkap.

SENARAI ISI KANDUNGAN

PENSIJILAN KERJA TESIS	ii
KEBENARAN UNTUK PENGGUNAAN	iii
ABSTRAK	iv
ABSTRACT	v
PENGHARGAAN	vi
SENARAI ISI KANDUNGAN	vii
SENARAI JADUAL	x
SENARAI GAMBARAJAH	xi
SENARAI SINGKATAN	xii
BAB 1 PENGENALAN	1
1.1 Latar Belakang Kajian	1
1.2 Penyataan Masalah	7
1.3 Persoalan Kajian	10
1.4 Objektif Kajian	10
1.5 Kepentingan Kajian	10
1.6 Skop dan Limitasi Kajian	11
1.7 Susunan Bab	12

BAB 2 SOROTAN LITERATUR.....	14
2.1 Pengenalan.....	14
2.2 Latarbelakang Cukai di Malaysia.....	14
2.3 Sistem Taksir Sendri (STS) dan Audit Cukai	16
2.4 Audit Cukai	18
2.5 Ketidakpatuhan Cukai.....	20
2.6 Andaian Teori	24
2.7 Kajian Terdahulu ke atas Ketidakpatuhan Cukai Korporat.....	25
2.7.1 Saiz Syarikat dan Ketidakpatuhan Cukai	25
2.7.2 Jenis Industri dan Ketidakpatuhan Cukai.....	26
2.8 Ringkasan Bab.....	27
BAB 3 METODOLOGI.....	29
3.1 Pengenalan.....	29
3.2 Angkubah Kajian.....	29
3.3 Pembangunan Hipotesis	29
3.3.1 Saiz Syarikat dan Ketidakpatuhan Cukai.....	30
3.3.2 Jenis Industri dan Ketidakpatuhan Cukai	31
3.4 Penyelidikan Kajian	33
3.5 Pengukuran Ketidakpatuhan Cukai	33
3.5.1 Ketidakpatuhan.....	34
3.5.2 Saiz Syarikat	34

3.5.3	Jenis Industri	36
3.6	Kutipan Data	37
3.6.1	Populasi dan Persampelan	37
3.6.2	Analisis Data	39
3.7	Ringkasan Bab	39
BAB 4 HASIL KAJIAN DAN PERBINCANGAN		41
4.1	Pengenalan	41
4.2	Analisis Deskriptif	41
4.3	Pengujian Hipotesis	43
4.4	Ringkasan Bab	48
BAB 5 RUMUSAN DAN CADANGAN		49
5.1	Pengenalan	49
5.2	Ringkasan Kajian	49
5.3	Keputusan Objektif Kajian	50
5.4	Kajian Lanjutan	51
5.5	Rumusan	52
RUJUKAN		53

SENARAI JADUAL

Jadual 1.1 Sumbangan Kutipan Cukai langsung Terhadap Hasil Persekutuan.....	1
Jadual 1.2 Pencapaian Keseluruhan Audit Meja Dan Audit Luar.....	3
Jadual 1.3 Prestasi Audit Luar.....	4
Jadual 1.4 Data Statistik dari “Case Management System” (CMS).....	8
Jadual 2.1 Pengenalan STS di Malaysia dan negara-negara lain di dunia	16
Jadual 3.1 Pengkelasan Perolehan Tahunan.....	35
Jadual 3.2 Saiz Syarikat pembayar Cukai Korporat.....	36
Jadual 3.3 Dummy Untuk Klasifikasi Jenis Industri Menggunakan Kod.....	37
Jadual 4.1 Analisis Deskriptif Pembayar Cukai Syarikat.....	42
Jadual 4.2 Analisis Deskriptif Ketidakpatuhan Cukai Mengikut Jenis Industri.....	43
Jadual 4.3 Ujian Kehomogenan Varians Mengikut Saiz Syarikat	44
Jadual 4.4 Analisis Deskriptif Ketidakpatuhan Cukai mengikut Saiz Syarikat.....	44
Jadual 4.5 Analisis Ujian-T Sampel Tidak Bersandar.....	45
Jadual 4.6 Ujian Kehomogenan Varians Kumpulan Jenis Industri.....	45
Jadual 4.7 Keputusan Analisis Ujian Anova Sehal.....	47
Jadual 4.8 Keputusan Analisis Ujian Pos Hoc Tukey.....	48

SENARAI GAMBARAJAH

Gambarajah 1.1 Kutipan Cukai Langsung Mengikut Komponen.....	2
Gambarajah 4.1 Perbandingan Nilai Purata Ketidakpatuhan Cukai Jenis Industri....	46

SENARAI SINGKATAN

ACP	Akta Cukai Pendapatan
CMS	<i>Case Management System</i>
BNCP	Borang Nyata Cukai Pendapatan
LHDNM	Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia
MDTD	<i>Monitoring Deliberate Tax Defaulters</i>
KDNK	Keluaran Dalam Negara Kasar
OECD	<i>Organization for Economic Co-operation and Development</i>
STF	Sistem Taksiran Formal
STS	Sistem Taksir Sendiri
SKS	Syarikat Kecil Sederhana

BAB 1

Pengenalan

1.1 Latar Belakang Kajian

Cukai, baik dari segi langsung dan tidak langsung, adalah sumber pendapatan utama bagi kerajaan Malaysia. Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia (LHDNM) selaku agen kerajaan yang diberi kuasa untuk mengumpul cukai langsung merupakan penyumbang utama hasil Kerajaan Persekutuan. Pada tahun 2015, LHDNM telah mencapai kutipan cukai langsung kasar sebanyak RM121.236 bilion mewakili 55.34% daripada jumlah hasil kerajaan. Kutipan cukai tahun 2015 bagaimanapun telah menurun berbanding RM133.700 bilion yang dikutip pada tahun 2014. Ini disebabkan terutamanya oleh kesan kejatuhan cukai petroleum yang menyaksikan pengurangan lebih dua kali ganda daripada RM26,971.47 juta yang dikumpul pada 2014 kepada hanya RM11,636.88 juta pada tahun 2015.

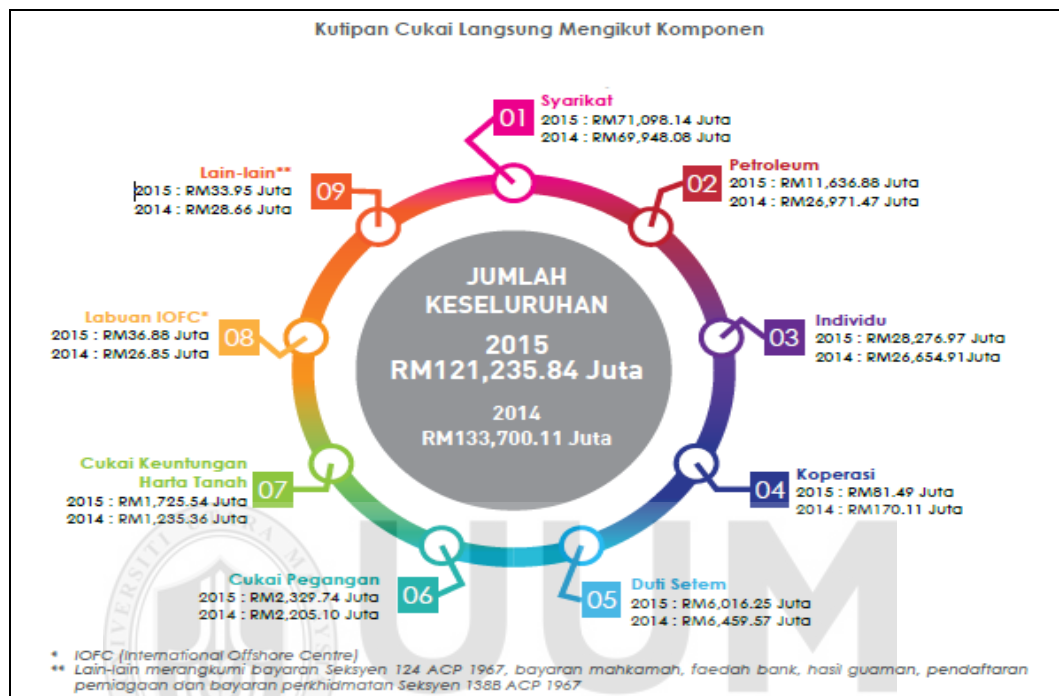
Jadual 1.1

Sumbangan Kutipan Cukai Langsung Terhadap Hasil Persekutuan

	2015 (RM Bilion)	2014 (RM Bilion)
Kutipan Cukai Langsung Kasar	121.236	133.700
Tabung Bayaran Balik Cukai (TBBC)	7.000	7.000
Kutipan Cukai Langsung Bersih	114.236	126.700
Unjuran Disemak Kerajaan	116.760	133.148
Hasil Persekutuan	219.089	225.094

Sumber: Laporan Tahunan LHDNM 2015

Daripada jumlah cukai langsung yang dikutip, cukai syarikat atau korporat adalah komponen utama yang menyumbang RM71,098.14 juta atau 58.64% cukai langsung pada tahun 2015 dan RM69,948.08 juta atau 52.32% pada tahun 2014. (Laporan Tahunan, LHDNM 2015).

Gambarajah 1.1

Kutipan Cukai Langsung Mengikut Komponen

Sumber: Laporan tahunan LHDNM 2015

Statistik ini menunjukkan bahawa pendapatan cukai kekal sebagai sumber utama pendapatan untuk kerajaan persekutuan, yang bermaksud bahawa ketidakpatuhan boleh menjejaskan kutipan hasil secara tidak langsung. Sebagai pihak berkuasa cukai di Malaysia, LHDNM telah menyelaraskan dasar pentadbiran cukai untuk melaksanakan Sistem Taksir Sendiri (STS) ke atas syarikat yang berkuat kuasa mulai tahun 2001. Kajian ini akan membincangkan faktor-faktor yang memberi kesan ketara terhadap pematuhan terhadap pembayar cukai terutamanya syarikat-syarikat yang berdaftar di LHDNM Cawangan Seremban yang mewakili Negeri Sembilan. Dua penentu akan diuji dan dibincangkan selanjutnya iaitu saiz syarikat dan jenis industri dimana tumpuan kepada pembayar cukai yang telah diaudit

melalui prosedur audit syarikat yang telah diselesaikan pada tahun 2015. Untuk meningkatkan tahap sukarela pematuhan di kalangan pembayar cukai dan kutipan hasil negara, LHDNM telah memberi keutamaan kepada pengukuhan dan pelaksanaan audit cukai (audit lapangan dan meja). Berdasarkan Laporan Tahunan Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia (LHDNM) 2015 dan 2014, terdapat peningkatan yang mantap dalam jumlah kes audit cukai yang diselesaikan serta penilaian tambahan dan penalti yang dikenakan untuk tempoh 2014 hingga 2015 seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 1.2 dibawah:

Jadual 1.2

Pencapaian Keseluruhan Audit Luar dan Audit Meja

Prestasi Audit Cukai Keseluruhan Bagi Audit Luar Dan Audit Meja				
	2015		2014	
	Bilangan Kes Selesai	Cukai Dan Penalti (RM)	Bilangan Kes Selesai	Cukai Dan Penalti (RM)
Kes Syarikat	138,203	7,783,693,882.44	98,615	2,307,798,760.59
Kes Bukan Syarikat	1,576,709	2,059,835,351.99	1,771,317	2,169,621,401.92
Jumlah Terkumpul	1,714,912	9,843,529,234.43	1,869,932	4,477,420,162.51

Sumber: Laporan Tahunan LHDNM 2015

Pada tahun 2015, LHDNM telah melaporkan sebanyak 138,203 kes audit cukai korporat telah dijalankan dan diselesaikan. Jumlah RM 7,783,693,882.44 juta cukai tambahan dan kutipan penalti daripada aktiviti audit cukai dilaporkan pada tahun 2015. Jadual 1.3 menunjukkan penurunan jumlah kes audit lapangan yang telah diselesaikan daripada 40,216 pada tahun 2014 kepada 37,305 pada tahun 2015. Walaubagaimanapun jumlah cukai tambahan dan penalti mengalami peningkatan tiga kali ganda daripada RM1,092,143,888.25 juta pada tahun 2014 kepada RM3,972,423.691.29 juta pada tahun 2015.

Jadual 1.3
Prestasi Audit Luar

	2015	2014
Kes Selesai	37,305	40,216
Cukai Dan Penalti (RM)	3,972,423,691.29	1,092,143,888.23

Sumber: Laporan Tahunan LHDNM 2015

Berdasarkan data dari jadual di atas, dengan peningkatan kutipan cukai syarikat dapat diketahui secara umum bahawa terdapat risiko kelakuan tidak patuh di kalangan pembayar cukai terutama syarikat. Oleh itu, LHDNM telah menubuhkan unit audit cukai kepada menguatkuasakan dan mengaudit pembayar cukai yang terlibat. Untuk meningkatkan tahap sukarela pematuhan di kalangan pembayar cukai dan kutipan hasil negara, LHDNM telah memberi keutamaan kepada pengukuhan dan pelaksanaan audit cukai (audit lapangan dan meja). Sejajar dengan matlamat, LHDNM telah meningkatkan pematuhan di kalangan pembayar cukai di setiap cawangan LDHNM di seluruh negara termasuk di cawangan Seremban.

Untuk berbuat demikian, data dikumpulkan dari LHDNM untuk dianalisis. Data-data ini diekstrak dari Sistem Pengurusan Kes “Case Management System” (CMS) untuk kes-kes yang diaudit dilakukan oleh juruaudit luaran dari LHDNM Cawangan Seremban. Keutamaan aktiviti audit cukai luar adalah untuk mengesan sebarang salah gambaran yang dilakukan oleh pembayar cukai yang telah diaudit untuk mengurangkan liabiliti cukai mereka dan pada masa yang sama menanamkan kesedaran di kalangan pembayar cukai yang lain yang belum diaudit bahawa mereka mungkin akan diaudit dalam masa terdekat.

Walaupun terdapat beberapa faktor yang menyumbang kepada kelakuan ketidakpatuhan seperti yang dicadangkan oleh Palil dan Mustapha (2011) iaitu kebarangkalian diaudit, persepsi perbelanjaan kerajaan, persepsi ekuiti & keadilan, kekangan kewangan, perubahan dasar kerajaan semasa, rujukan kumpulan, peranan pihak berkuasa cukai, pengetahuan cukai dan penalti; kajian ini akan membincangkan hanya dua faktor yang disebutkan.

Menurut Baldry dan Kasipillai (1996), ketidakpatuhan cukai boleh dikelaskan kepada tiga kategori iaitu bukan pemfailan; tidak dilaporkan; dan kurang dibayar. Secara umum, ketidakpatuhan cukai dan cukai yang tidak dilaporkan diterima sebagai fenomena progresif, terutamanya dalam kategori pembayar cukai korporat. Hanlon, Mills dan Slemrod, (2005) menunjukkan bahawa peningkatan ketidakpatuhan dengan meningkatkan saiz perniagaan, di mana membuktikan bahawa syarikat mempunyai lebih banyak kecenderungan terlibat dalam cukai yang kurang dilaporkan daripada pemilik tunggal dan perkongsian. Kajian mereka mendedahkan syarikat besar, di mana aset yang dimiliki lebih daripada \$5 bilion, mempunyai lebih banyak kecenderungan untuk terlibat dalam cukai yang tidak dilaporkan.

LHDNM melakukan audit cukai atau penyiasatan cukai untuk memastikan pembayar cukai melaporkan pendapatan mereka dengan tepat. Penalti akan dikenakan kepada pembayar cukai yang gagal mematuhi subseksyen yang berkaitan di bawah Akta Cukai Pendapatan 1967. Walaupun Marshall, R., Smith, M. & Armstrong (1997) menjangka bahawa STS akan mewujudkan keadaan di mana pembayar cukai akan mengemukakan semua maklumat cukai mereka dengan jujur dan sukarela, kajian

terdahulu mendapati bahawa STS juga secara tidak langsung memberi peluang kepada pembayar cukai untuk melakukan pengelakkan cukai dengan melaporkan pendapatan lebih rendah dari yang sepatutnya. Pada tahun 2015, terdapat 44,751 kes dengan jumlah cukai berjumlah RM657.83 juta, peminjam cukai pendapatan telah didaftarkan di bawah Seksyen 104, Akta Cukai Pendapatan (ITA) 1967 dan Seksyen 22, Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah (RPGTA) 1976 yang dikenakan larangan daripada meninggalkan negara berkenaan pembayar cukai yang gagal menyelesaikan pendapatan mereka dan liabiliti Cukai Keuntungan Harta Tanah serta mereka yang percaya akan meninggalkan negara ini. Bagi tahun 2014, terdapat 28,463 kes telah didaftarkan dengan jumlah cukai sebanyak RM521.70 juta yang terlibat. Data ini sekali lagi mewakili kepentingan kelakuan pematuhan di kalangan syarikat.

Jumlah kes yang difailkan dan liabiliti cukai terus meningkat sejak beberapa tahun tanpa mengambil kira pelbagai tindakan dan langkah yang dilakukan oleh LHDNM untuk meningkatkan tingkah laku pematuhan cukai di kalangan pembayar cukai yang akhirnya akan mengurangkan kerugian hasil kerajaan. Beberapa langkah dan program yang dilaksanakan oleh LHDNM adalah audit cukai (audit lapangan dan meja), banci perniagaan, audit penyiasatan, penguatkuasaan cukai (guaman sivil) dan program pendidikan cukai.

Pematuhan cukai sangat penting kepada setiap negara terutamanya negara membangun seperti Malaysia, memandangkan hasil cukai merupakan sumber terbesar dana kerajaan. LHDNM sebagai cukai pihak berkuasa di Malaysia telah mengambil tindakan besar untuk memastikan pematuhan cukai di kalangan Malaysia terutamanya pembayar cukai korporat. Oleh itu tujuan kajian ini adalah untuk

menentukan sama ada jenis syarikat dan jenis industri mempengaruhi ketidakpatuhan dikalangan pembayar cukai syarikat.

1.2 Pernyataan Masalah

Insiden peningkatan ketidakpatuhan mencerminkan bahawa cukai tidak dilaporkan adalah isu utama bagi pihak berkuasa cukai. Selepas 15 tahun sejak STS dilaksanakan untuk syarikat di Malaysia, masih ada adalah ketidakpatuhan cukai wujud. Kenapa keadaan ini berlaku? Terdapat banyak sebab berlakunya isu ketidakpatuhan ini iaitu mungkin kerana kurang pengetahuan dan pemahaman undang-undang cukai di kalangan pembayar cukai individu. Dari Jadual 1.3, ia menunjukkan peningkatan jumlah penyelesaian cukai walaupun jumlah kes yang diselesaikan telah menurun. Ia menunjukkan bahawa jika tiada tindakan diambil untuk membendung tingkah laku ketidakpatuhan, akan ada lebih banyak kerugian hasil bagi Kerajaan Persekutuan.

Walaupun banyak punca-punca berlakunya ketidakpatuhan, adalah perlu untuk melihat kepada apakah jenis industri dan saiz syarikat yang tidak patuh dalam hal percukaian. Hanlon dan Heitzman (2010) pula mengatakan kajian ketidakpatuhan yang menggunakan data kajian tinjauan umum atau laporan tahunan sesebuah syarikat tidak menggambarkan gelagat sebenar ketidakpatuhan cukai berbanding menggunakan data sebenar yang diperolehi daripada pihak penguasa cukai. Audit cukai diharap dapat mengesan ketidakpatuhan dan seterusnya dapat mengurangkan hasil cukai yang hilang. Sewajarnya pembayar cukai perlu memainkan peranan penting dalam pematuhan cukai. Sebaliknya, isu ketidakpatuhan pembayar cukai syarikat masih wujud sehingga hari ini menimbulkan keperluan untuk memahami penentu cukai yang tidak dilaporkan.

Walaupun audit cukai menjadi teras aktiviti ke LHDNM, pengelak cukai tidak dapat dikesan dengan mudah. Oleh itu, kajian ini mengkaji apakah penentu cukai yang tidak dilaporkan oleh pembayar cukai syarikat di LHDNM Cawangan Seremban. Berdasarkan kajian terdahulu, penentu tertentu telah dikenal pasti untuk menjelaskan bukan pematuhan termasuk yang tidak dilaporkan. Dengan mengenal pasti penentu ini, pemantauan dan strategi pencegahan boleh dibangunkan untuk mengesan pengelakkan cukai. Berdasarkan fakta di atas, kajian ini direka berdasarkan kes audit cukai syarikat yang telah diselesaikan oleh LHDNM pada tahun 2015. Penentu, iaitu saiz firma dan jenis industri syarikat yang memberi kesan kepada peningkatan cukai dan penalti yang dilaporkan, adalah diperiksa dan berkaitan dengan ketidakpatuhan. Di samping itu, kajian ini juga mengkaji lebih lanjut jurang cukai yang tidak dilaporkan oleh syarikat pembayar cukai korporat di Malaysia. Bagi melengkapkan kajian ini, perbezaan antara cukai yang dikenakan selepas audit dan cukai yang dilaporkan oleh syarikat akan dikaji. Berikut adalah statistik untuk prestasi audit luar syarikat di Cawangan Seremban LHDNM.

Jadual 1.4

Data Statistik dari “Case Management System”(CMS)

Unit Audit Luar Syarikat Cawangan Seremban	Jumlah (n)	Jumlah (%)
Bilangan fail diselesaikan pada 31/12/2015	119	100.0
Bilangan fail ditutup dengan penemuan	90	75.6
Bilangan fail ditutup tanpa penemuan	29	24.4

Sumber: Laporan Dalaman Audit Luar Syarikat (2015)

Statistik dari jadual di atas menunjukkan masih terdapat risiko untuk tingkah laku tidak mematuhi pembayar cukai di LHDNM Cawangan Seremban. Mengikut pengalaman saya berurusan dengan pembayar cukai (syarikat) semasa proses

pengauditan, apabila ada pertikaian mengenai penemuan audit, kemungkinan akan menyebabkan kes mengambil masa lebih lama untuk diselesaikan. Hujah-hujah dan perselisihan umumnya timbul kerana pendapat dan pemahaman yang berbeza mengenai penemuan audit serta kurangnya kemahiran teknikal dan pengetahuan. Kes-kes audit yang berpanjangan biasanya boleh menjejaskan pegawai secara tidak langsung kerana ia juga mencerminkan prestasi mereka dalam menyelesaikan kes-kes mereka dalam masa yang ditetapkan. Terdapat beberapa kajian yang dilakukan mengenai tingkah laku ketidakpatuhan yang kebanyakannya merangkumi faktor dan penentu yang menyebabkan kelakuan sedemikian. Oleh kerana kajian ini memberi tumpuan khusus kepada pembayar cukai syarikat di Cawangan Seremban, penemuan dan hasil dari kajian ini akan membantu pihak pentadbir cukai untuk memahami lebih baik tingkah laku ketidakpatuhan pembayar cukai dan menyediakan garis panduan yang lebih baik untuk prosedur audit.

Berdasarkan dari statistik di cawangan Seremban dalam Jadual 1.4, menunjukkan bahawa 75.6 % daripada kes yang telah diaudit dalam Audit Lapangan Unit Syarikat dengan penemuan audit dan hanya 29.4 % kes ditutup tanpa penemuan audit. Jurang perbezaan ini menunjukkan bahawa paras pematuhan cukai di kalangan syarikat masih rendah seperti apa yang diingini oleh LHDNM dan Kerajaan Malaysia.

Perlu ada penjelasan mengenai mengapa keadaan sedemikian berlaku. Walaupun penggunaan juruaudit dan ejen cukai untuk menyediakan laporan juruaudit dan borang penyata masing-masing, aktiviti ketidakpatuhan masih wujud. Oleh itu, adalah perlu untuk memahami penentu ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat. Walaupun banyak kajian telah dijalankan dalam mencari jawapan,

namun ketidakpatuhan di kalangan cukai pembayar cukai syarikat masih kekurangan sorotan literatur. Oleh demikian, kajian ini adalah satu inisiatif untuk terus mengembangkan pemahaman mengenai soalan utama yang tidak mempunyai jawapan yang komprehensif sehingga hari ini: perbandingan ciri korporat iaitu saiz syarikat dan jenis industri terhadap ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat.

1.3 Persoalan Kajian

Fokus utama kajian ini adalah untuk mengkaji perbezaan yang signifikan bagi dua ciri iaitu saiz syarikat dan jenis industri yang dikaitkan dengan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat di cawangan Seremban. Oleh itu, kajian ini cuba menjawab soalan perkara berikut:

1. Adakah terdapat perbezaan yang signifikan antara saiz syarikat dan jenis industri terhadap ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat?

1.4 Objektif Kajian

Oleh itu, kajian ini adalah untuk tujuan berikut:

1. Untuk menentukan samada terdapat perbezaan yang signifikan antara saiz syarikat dan jenis industri terhadap ketidakpatuhan di kalangan pembayar cukai syarikat.

1.5 Kepentingan Kajian

Kajian ini mengkaji perbandingan penentu cukai syarikat yang tidak dilaporkan di Malaysia. Sampel terpilih adalah kes audit cukai sebenar dari Cawangan Seremban yang telah diselesaikan pada tahun 2015. Sistem cukai yang cekap adalah penting untuk memastikan pertumbuhan hasil kerajaan yang konsisten, serta membantu

menangani kewujudan kelemahan dalam sistem cukai yang ada. Ketidakpatuhan cukai tidak terjejas kepada pihak berkuasa cukai dan kerajaan sahaja, tetapi isu ini akan memberi kesan kepada seluruh negara. Ia juga diharapkan bahawa dari hasilnya, kelemahan boleh dikenalpasti oleh LHDNM dan pembayar cukai yang disasarkan boleh dikenal pasti untuk audit. Hasil kajian akan memberikan maklumat penting kepada pembuat dasar dan pihak berkuasa cukai dalam merangka strategi penguatkuasaan yang berkesan serta merekabentuk semula dan merombak sistem cukai semasa sekiranya diperlukan. Dengan mengenal pasti penentu kepada ketidakpatuhan cukai, LHDNM boleh meningkatkan ketepatan mensasarkan pembayar cukai tidak patuh dan ia akan membawa kepada peningkatan pemungutan cukai. Pada masa yang sama, kajian ini membantu LHDNM dalam menentukan pemilihan kes yang menyumbang kepada kutipan cukai maksimum. Dalam erti kata lain, jika keputusan kajian menunjukkan bahawa terdapat lebih tinggi potensi cukai yang tidak dilaporkan bagi ciri jenis industri, maka lebih banyak kes dalam industri tertentu harus diperuntukkan kepada juruaudit di cawangan untuk memastikan matlamat untuk meminimumkan pengelakan cukai dicapai. Adalah diharapkan bahawa keputusan kajian akan membantu LHDNM dalam memperuntukkan kes yang berpotensi kepada cawangan, sebagai tambahan kepada kaedah pemilihan kes semasa yang digunakan oleh Ibu Pejabat LHDNM.

1.6 Skop dan Limitasi Kajian

LHDNM membahagikan dua jenis audit cukai syarikat, iaitu audit meja dan audit lapangan untuk menentukan tahap pematuhan rekod perniagaan dan urusan kewangan pembayar cukai. Kajian ini merangkumi bilangan kes audit lapangan pembayar cukai syarikat yang dipilih dan diselesaikan oleh Cawangan Seremban

pada tahun 2015. Fokusnya ialah bilangan kes yang telah diselesaikan oleh Cawangan. Sampel yang dipilih termasuk saiz perniagaan yang berbeza, dan jenis industri. Walaubagaimanapun pemilihan industri telah ditetapkan kepada empat jenis iaitu pembinaan, perkhidmatan, pembuatan/pengilangan dan perdagangan kerana lebih mudah untuk difahami bagi tujuan kajian ini. Adalah diharapkan bahawa kajian ini dapat melengkapkan kelompangan sedia ada dari kajian terdahulu yang berkaitan dengan perbandingan ciri yang mempengaruhi ketidakpatuhan cukai korporat di Malaysia. Sampel kajian ini adalah terhad kepada kes audit luar syarikat yang diaudit dan diselesaikan pada tahun 2015 di mana ianya tertumpu kepada kes-kes dari cawangan LHDNM di Cawangan Seremban sahaja. Pemilihan data tahun 2015 adalah kerana keupayaan untuk mengakses maklumat yang telah tersedia dan masih relevan untuk dijadikan kajian.

Walaubagaimanapun, kajian yang dibuat adalah berdasarkan kepada data percukaian dalam simpanan pihak berkuasa LHDNM tanpa melihat keseluruhan pencapaian ekonomi di Negeri Sembilan. Oleh itu, keputusan kajian ini tidak boleh di rumuskan dengan kes pembayar cukai syarikat negeri lain di Malaysia. Oleh kerana kes yang diambil adalah dari satu cawangan sahaja, kesimpulan kajian ini tidak dapat dirangkumkan kepada keseluruhan syarikat di Malaysia.

1.7 Susunan Bab

Kajian ini mempunyai lima bab. Bab pertama memperkenalkan kajian ini, dengan tumpuan khusus pernyataan masalah, soalan penyelidikan, objektif penyelidikan, kepentingan kajian, dan skop dan batasan kajian.

Bab dua adalah ulasan mengenai sorotan karya ketidakpatuhan cukai di luar dan di dalam Malaysia. Subtopik pertama menjelaskan definisi konsep dan kemudian teori yang relevan dengan menyelidik dan menemui kajian terdahulu mengenai ketidakpatuhan cukai korporat.

Bab tiga membentangkan metodologi dan prosedur penyelidikan yang digunakan untuk pengumpulan data teknik. Secara khusus, bab ini merangkumi reka bentuk penyelidikan, populasi dan sampel kajian, unit analisis, teknik persampelan, pengukuran pembolehubah, dan teknik analisis data. Hipotesis faktor-faktor penentu yang mempengaruhi ketidakpatuhan dikalangan pembayar cukai juga dibincangkan dengan lebih terperinci di dalam bab ini.

Bab empat membentangkan dan membincangkan penemuan kajian secara terperinci. Kaedah *analysis of variance* (Anova) dan ujian-t tidak bersandar digunakan untuk menentukan perbandingan antara pembolehubah, saiz syarikat dan jenis industri dan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat.

Bab lima menyimpulkan kajian ini dan mencadangkan untuk penyelidikan lanjut dalam bidang ini. Secara khususnya, bab ini menerangkan batasan kajian, sumbangan kajian dan kesimpulan.

BAB 2

SOROTAN LITERATUR

2.1 Pengenalan

Bab ini akan membincangkan kajian terdahulu mengenai ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai syarikat. Bab ini turut menjelaskan definisi syarikat di bawah Akta Cukai Pendapatan 1967. Ianya kemudian menjelaskan latarbelakang institusi yang dikaji iaitu Lembaga Hasil Dalam Negeri (LHDNM) dan perkembangan audit cukai di Malaysia.

2.2 Latar Belakang Cukai di Malaysia

Cukai pendapatan diperkenalkan di Persekutuan Tanah Melayu pada tahun 1947 apabila Ordinan Cukai Pendapatan 1947 telah diwartakan sebagai akta utama. Seterusnya, ia telah diperbaharui dan digantikan oleh Akta Cukai Pendapatan 1967 yang berkuatkuasa pada 1 Januari 2008 dan terus menjadi akta utama yang mengawal cukai langsung di Malaysia (Palil, 2010). Di Sabah Ordinan Cukai Pendapatan diperkenalkan pada tahun 1957 dan di Sarawak ia diperkenalkan pada tahun 1961 (Mustafa, 1996). LHDNM dikenali sebelum ini sebagai Jabatan Hasil Dalam Negeri Malaysia (JHDNM). Pada 1 Mac 1996, JHDNM menjadi badan berkanun berikutan penguatkuasaan Akta Lembaga Hasil Dalam Negeri 1995 (ACT 533) dan dikenali sebagai Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia (LHDNM). Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia 1995 menetapkan semua fungsi yang akan dilaksanakan oleh LHDNM khususnya untuk bertindak sebagai ejen kerajaan dan menyediakan perkhidmatan dalam mentadbir, menilai, mengumpul dan menguatkuasakan pembayaran semua jenis cukai yang ditadbir oleh LHDNM.

Perjanjian agensi antara Kerajaan Malaysia dan LHDNM yang mengandungi fungsi LHDNM, yuran agensi dan terma perkhidmatan lain telah ditandatangani pada 31 Disember 1998. LHDNM adalah pihak berkuasa cukai yang menguruskan cukai langsung di Malaysia yang merupakan cukai pendapatan daripada individu dan badan korporat serta cukai harta benda, cukai petroleum dan duti setem. Sementara *Royal Malaysian Custom (RMC)* adalah agensi yang bertanggungjawab terhadap dasar cukai tidak langsung dan mengutip cukai seperti cukai barangan dan perkhidmatan ; *good and service tax (GST)*, duti eksais, duti import dan eksport.

Fungsi utama LHDNM adalah seperti berikut (Laporan Tahunan, LHDNM 2015):

- i. Bertindak sebagai ejen kerajaan dan menyediakan perkhidmatan dalam pentadbiran, penilaian, kutipan dan penguatkuasaan cukai pendapatan. Cukai pendapatan petroleum, cukai keuntungan harta tanah, kewajipan warisan, duti setem dan cukai lain yang dipersetujui antara kerajaan dengan Lembaga.
- ii. Memberi nasihat kepada kerajaan tentang perkara-perkara yang berkaitan dengan cukai dan bekerjasama dengan kementerian dan badan berkanun berhubung perkara-perkara tersebut.
- iii. Untuk mengambil bahagian dalam mesyuarat, perbincangan dan perjanjian yang berkaitan dengan cukai domestik atau antarabangsa.
- iv. Untuk menjadi ejen kutipan untuk dan bagi pihak mana-mana badan berkanun untuk mendapatkan semula pinjaman yang kena dibayar kepadanya di bawah mana-mana undang-undang bertulis.
- v. Melaksanakan sebarang fungsi lain yang diberikan kepada LHDNM di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain.

2.3 Sistem Taksir Sendiri (STS) Dan Audit Cukai

Sistem Taksiran Sendiri (STS) atau sistem penilaian diri diperkenalkan pada tahun 2001 untuk menggalakkan pematuhan cukai secara sukarela di kalangan pembayar cukai. Ia pertama kali dilaksanakan untuk pembayar cukai syarikat pada tahun 2001 dan untuk semua pembayar cukai yang lain pada tahun 2004. Sebelum pelaksanaan STS, penilaian cukai pendapatan dilakukan di bawah Sistem Taksiran Formal (STF). Dasar STS memperkenalkan pematuhan sukarela, dan berdasarkan konsep "menilai sendiri, membayar dan memfailkan". LHDN merumuskan strategi yang memudahkan dan mudah bagi pembayar cukai untuk mematuhi undang-undang dan peraturan percukaian (Laporan Tahunan, LHDNM 2001). Pelaksanaan STS di Malaysia agak terlambat berbanding dengan negara-negara lain.

Jadual 2.1
Pengenalan STS di Malaysia dan negara-negara lain di dunia

Negara	Syarikat	Individu
Sri Lanka	1972	1972
Pakistan	1979	1979
Indonesia	1982	1984
Australia	1986/87	1992
Ireland	1988	1988
New Zealand	1988	1988
United Kingdom	1999	1996/97
United States	1913	1913
Japan	1947	1947

Sumber : Palil (2010)

Di bawah STS, pembayar cukai dikehendaki oleh undang-undang untuk mengira liabiliti cukai mereka sendiri bagi tahun taksiran tertentu mengikut tarikh yang diperlukan oleh LHDNM dan menghantar sebarang cukai yang perlu dibayar atau menunggu bayaran balik (Salleh, 2003). Pulangan cukai yang difailkan oleh pembayar cukai yang dianggap sebagai notis taksiran dan tiada notis taksiran selanjutnya akan dikeluarkan oleh LHDNM (Loo, 2006). Di bawah STF sebelumnya, pembayar cukai perlu mendedahkan semua maklumat yang perlu kepada LHDNM dan LHDNM bertanggungjawab dalam menilai dan menentukan liabiliti pembayar cukai dan mengeluarkan notis taksiran. Pembayar cukai perlu membayar cukai mereka selepas menerima notis taksiran. Salah satu objektif pelaksanaan STS adalah untuk meningkatkan pematuhan sukarela di kalangan pembayar cukai (Kasipillai, 1998). Sekiranya tahap pematuhan meningkat, kutipan cukai juga perlu ditingkatkan. Cukai pendapatan syarikat, mewakili 61.78% daripada jumlah kutipan pada tahun 2002, meningkat sebanyak 26.88% daripada RM21,582 pada tahun 2001 kepada RM27,333 juta (Laporan Tahunan, LHDNM 2002). Peningkatan yang memberangsangkan ini dicapai melalui pelaksanaan STS, yang memberi kuasa kepada syarikat untuk mengatur sendiri pembayaran cukai berdasarkan prestasi mereka. Memandangkan pelaksanaan STS memerlukan pembayar cukai untuk menilai sendiri pendapatan mereka, terdapat peluang bagi pembayar cukai untuk mengurangkan liabiliti cukai mereka. Oleh itu, program audit cukai yang terdiri daripada audit lapangan dan audit meja memainkan peranan penting di bawah STS untuk menggalakkan pematuhan cukai secara sukarela di kalangan pembayar cukai (Laporan Tahunan, LHDNM, 2001).

Rangka Kerja Audit Cukai LHDNM 2015, menjelaskan proses dan prosedur audit cukai yang dijalankan oleh LHDNM. Bagi menjamin keadilan dan keunggulan pentadbiran sistem percukaian, semua kes audit yang dipilih akan diaudit secara teratur dengan berpandukan kepada Rangka Kerja, Manual Audit, Manual Prosedur Kerja, Arahan, Pekeliling serta Memo yang sedang berkuatkuasa.

2.4 Audit Cukai

Pentadbiran sistem percukaian yang adil, telus dan saksama dapat mempertingkatkan kepercayaan orang awam terhadap sistem percukaian tersebut. Pematuhan terhadap undang-undang percukaian dikuatkuasakan dengan tegas dan kesalahan percukaian seperti ketidakpatuhan dan pengelakkan cukai akan diambil tindakan mengikut peruntukan Akta Cukai Pendapatan 1967 (ACP) dan akta-akta lain yang berkaitan.

Program Pemantauan Pembayar Cukai Gagal Patuh atau *Monitoring Deliberate Tax Defaulters* (MDTD) diperkenalkan bagi memperkasa dan menambahkan keberkesanan aktiviti audit cukai yang sedia ada. Program ini diwujudkan bagi memantau pembayar cukai yang dikenalpasti gagal patuh terhadap undang-undang serta peraturan cukai yang berkuatkuasa. Aktiviti pengauditan cukai adalah ditumpukan kepada perkara berikut:

- Pengauditan ke atas kes berisiko tinggi, berisiko dalam pindahan harga dan pembayar cukai yang berpendapatan tinggi
- Memastikan kes audit diselesaikan secara teratur, berkualiti dan dalam tempoh yang ditetapkan

- Memberi tumpuan kepada penyelesaian kes yang menghasilkan kutipan cukai sebenar
- Memastikan keadilan dalam pengendalian kes dan meminimumkan rayuan

Di bawah Sistem Taksir Sendiri, audit cukai adalah aktiviti utama LHDNM untuk meningkatkan pematuhan cukai secara sukarela di kalangan pembayar cukai. Audit cukai melibatkan pemeriksaan rekod perniagaan dan hal ehwal kewangan pembayar cukai bagi memastikan pendapatan yang sepatutnya dilaporkan dan cukai yang sepatutnya dikira serta dibayar adalah mengikut undang-undang dan peraturan percukaian. LHDNM menjalankan dua jenis audit cukai iaitu audit meja dan audit lapangan (luar).

i) Audit Meja

Audit meja diadakan di pejabat LHDNM. Audit meja biasanya berkaitan dengan isu ringkas atau pelarasan cukai yang mudah diuruskan melalui surat-menyurat. Pembayar cukai boleh dipanggil untuk temu duga di pejabat LHDNM sekiranya maklumat lanjut diperlukan. Secara am, audit meja melibatkan memeriksa semua maklumat tentang pendapatan dan perbelanjaan serta pelbagai jenis tuntutan yang dibuat oleh pembayar cukai dalam pulangan cukai pendapatannya. Kes-kes audit meja khusus boleh dirujuk untuk tindakan audit lapangan. Dalam bawah keadaan sedemikian, pembayar cukai akan dimaklumkan melalui surat pemberitahuan audit bidang sebagai sebahagian daripada proses normal memulakan audit lapangan.

ii) Audit Lapangan

Audit lapangan biasanya dijalankan di premis perniagaan pembayar cukai yang melibatkan peninjauan rekod perniagaan dan juga penglibatan rekod bukan perniagaan untuk pemilikan tunggal. Bagi kes perniagaan tunggal atau perkongsian, jika rekod perniagaan pembayar cukai tidak lengkap, ia mungkin melibatkan pemeriksaan rekod bukan perniagaan seperti penyata bank peribadi dan lain-lain. Pembayar cukai akan dimaklumkan sebelum lawatan audit. Di sisi undang-undang, program penyiasatan dilakukan dengan mengunjungi premis perniagaan pembayar cukai, tempat tinggal atau premis lain yang berkaitan tanpa pemberitahuan terlebih dahulu. Bagi menjamin keadilan dan keunggulan pentadbiran sistem percukaian, semua kes audit yang dipilih akan diaudit secara teratur dengan berpanduan kepada Rangka Kerja, Manual Audit, Manual Prosedur Kerja, Arahan, Pekeliling serta Memo yang sedang berkuatkuasa.

2.5 Ketidakpatuhan Cukai Syarikat

Di bawah Subseksyen 2 (1), Akta Cukai Pendapatan 1967, syarikat ditakrifkan sebagai sebuah pertubuhan perbadanan dan termasuk sesiapa orang yang ditubuhkan dengan identiti undang-undang yang berasingan oleh atau di bawah undang-undang wilayah di luar Malaysia. Kemudian, dalam jadual 1 Akta Cukai Pendapatan 1967, menjelaskan bahawa kadar cukai bagi syarikat yang bermastautin di Malaysia yang dibayar modal berkenaan dengan saham biasa dua juta lima ratus ribu ringgit dan kurang pada permulaan tempoh asas bagi tahun taksiran layak untuk keutamaan kadar 20 peratus, bagi setiap ringgit yang pertama RM500,000 daripada pendapatan bercukai. Manakala pendapatan bercukai yang melebihi RM500,000 telah dikekalkan pada 25 peratus sejak tahun taksiran (YA) 2009. Walau bagaimanapun, kadar cukai

yang dinyatakan di atas hanya memberi hak jika syarikat itu tidak dikawal oleh syarikat lain yang mempunyai bayaran modal saham biasa melebihi dua juta lima ratus ribu ringgit. Manakala syarikat yang bermastautin di Malaysia yang dibayar modal berkenaan dengan saham biasa melebihi dua juta lima ratus ribu ringgit dan lebih pada permulaan tempoh asas bagi tahun taksiran layak untuk keutamaan kadar 25 peratus bagi setiap ringgit daripada pendapatan bercukai. Untuk menentukan ketidakpatuhan cukai, penyelidik merujuk kepada Akta Cukai Pendapatan 1967 kerana tiada takrif piawai ketidakpatuhan cukai. Di bawah seksyen 112 Cukai Pendapatan Akta 1967 menyatakan bahawa "kegagalan memberikan penyata tanpa alasan yang munasabah, bersalah kesalahan ". Sementara itu seksyen 113 Akta Cukai Pendapatan 1967 menyatakan "mana-mana orang yang membuat suatu penyata yang salah dengan tidak memasukkan atau menguraikan sebarang pendapatan yang diperlukan oleh Akta ini bertindak untuk membuat pulangan bagi pihak dirinya atau orang lain; atau memberi apa-apa yang salah maklumat berhubung dengan apa-apa perkara yang mempengaruhi kebergantungannya kepada cukai atau kewajipan untuk cukai mana-mana orang lain, bersalah atas kesalahan ". Kemudian, di bawah seksyen 114 Akta Cukai Pendapatan 1967 menyatakan bahawa "mana-mana orang yang dengan sengaja dan dengan tujuan untuk mengelak atau membantu mana-mana orang lain untuk mengelakkan cukai, adalah melakukan suatu kesalahan ".

Pematuhan cukai adalah aktiviti memfailkan semua penyata cukai yang diperlukan yang melaporkannya dengan tepat liabiliti cukai mengikut kod cukai, peraturan dan keputusan mahkamah yang dikenakan pada pulangan masa difailkan dan pulangan cukai dikemukakan dalam yang ditetapkan dan sesuai masa disediakan (Roth, Scholz, & Witte, 1989). Sementara itu, di Malaysia, terdapat beberapa bentuk

ketidakpatuhan seperti kegagalan untuk membayar cukai yang ditaksir mengikut tarikh ditetapkan, pelaporan pendapatan lebih rendah dari yang sepatutnya, lebihan potongan dan kegagalan untuk mengemukakan penyata cukai dalam tempoh yang ditetapkan atau tiada penyerahan telah dibuat (Kasipillai & Abdul Jabbar, 2006).

Kebanyakan kajian terutamanya memberi tumpuan kepada tingkah laku pembayar cukai individu. Walau bagaimanapun, dari sumber dalaman dan penyataan LHDNM yang tidak diterbitkan mendapati bahawa syarikat adalah salah satu penyumbang pendapatan cukai terbesar. Tambahan pula, kebanyakan kajian empirikal berkaitan untuk ketidakpatuhan cukai korporat cenderung memberi tumpuan kepada ekonomi negara maju, oleh itu, keputusan mungkin berbeza dan tidak dapat disimpulkan. Faktor tertentu seperti kadar penalti, cukai kecil kadar, pemilikan asing, saiz syarikat, kecairan kewangan dan jenis industri adalah mendapati bahawa dikaitkan dengan ketidakpatuhan cukai korporat (Kamdar, 1997). Ia juga disokong oleh kajian lain yang dijalankan oleh Hanlon, Mills, dan Slemrod (2007) dan juga Atawodi dan Ojeka (2012). Walau bagaimanapun, kenaikan penalti dan kadar cukai yang lebih rendah tidak semestinya akan membawa kepada pengurangan aktiviti ketidakpatuhan cukai kerana tidak ada bukti statistik untuk menyokong hipotesis ini (Kamdar, 1997). Kadar cukai yang lebih tinggi dan kerumitan prosedur pemfailan dijumpai sebagai faktor penyebab yang paling penting ketidakpatuhan (Atawodi & Ojeka, 2012).

Terdapat beberapa kajian empirikal di Malaysia yang mengkaji tingkah laku ketidakpatuhan cukai syarikat. Ketidakpatuhan cukai syarikat adalah berkaitan dengannya nisbah jualan dan modal kerja dan hutang ke atas jumlah aset (Md Noor, Mastuki, Ismail, & Abdul Aziz, 2009). Syarikat-syarikat yang lebih kecil kelihatan kurang patuh sebagai berbanding dengan syarikat besar yang biasanya menggunakan

perkhidmatan daripada firma audit *Big 4* dan kurang cenderung melakukan penipuan (Mohd Nor, Ahmad, & Mohd Salleh, 2010). Ianya disokong dengan kajian yang dijalankan oleh Md Yassin, Hasseldine dan Paton (2010) iaitu terdapat hubungan positif antara aliran tunai dan ketidakpatuhan cukai. Apabila syarikat mempunyai kecairan yang tinggi, berkemungkinan ia mampu mendapatkan khidmat nasihat cukai atau pakar untuk membuat perancangan cukai. Walau bagaimanapun, penemuan kesan faktor lain seperti kadar cukai dan ciri-ciri korporat masih tidak konklusif. Penentu penting ketidakpatuhan cukai antara saiz kecil dan sederhana syarikat adalah kadar cukai marginal, saiz syarikat dan jenis industri (Yusof, Ling, & Wah, 2014). Teori pencegahan ekonomi disokong oleh kajian yang menegaskan bahawa ketidakpatuhan cukai dipengaruhi oleh kadar cukai syarikat. Terdapat dua sebab untuk mengambil berat tentang kajian-kajian masa lalu ini. Pertama, terdapat kekurangan kajian yang dijalankan di kalangan pembayar cukai syarikat sama ada di negara maju atau negara membangun. Kebanyakan kajian menumpukan kepada pematuhan cukai individu dan terdapat kegunaan terhad di dalam analisis ketidakpatuhan cukai syarikat. Penemuan mengenai ketidakpatuhan cukai individu tingkah laku secara umum tidak memberi gambaran untuk menjelaskan ketidakpatuhan cukai syarikat kerana syarat-syarat kedua-dua adalah berbeza. Kedua, kebanyakan kajian lepas telah diuji dan dianalisis data yang dikumpulkan untuk kes yang diaudit yang diselesaikan sehingga tahun 2011 mengenai kesan kadar cukai marginal, kadar penalti, kecairan kewangan dan ciri-ciri korporat ke atas cukai ketidakpatuhan di kalangan pembayar cukai syarikat kecil dan sederhana (SKS). Oleh itu, keputusan mungkin berbeza dalam situasi semasa. Oleh itu, kajian ini akan mengenal pasti dan menggunakan data terkini yang dapat dikumpulkan dari LHDNM iaitu kes yang telah diaudit yang diselesaikan pada tahun 2015.

Kajian ini menangani kelemahan-kelemahan ini dengan menggunakan penemuan cukai sebenar yang terkini untuk diperiksa ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat. Kajian ini memberi lebih tumpuan kepada pengaruh korporat ciri-ciri iaitu saiz syarikat dan jenis industri, untuk dibuat perbandingan antara ciri-ciri dan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat.

2.6 Andaian teori

Kajian ini menggunakan Model Fischer sebagai asas untuk membangunkan rangka kerja penyelidikan dan kajiannya hipotesis. Model Fischer dikategorikan sebagai faktor pematuhan cukai kepada empat kumpulan iaitu demografi, peluang ketidakpatuhan, sikap dan persepsi dan cukai sistem / struktur. Model Fisher pematuhan cukai menggabungkan ekonomi, sosiologi dan faktor psikologi menjadi satu yang komprehensif. Model Fischer menunjukkan bahawa pembolehubah demografi secara tidak langsung mempengaruhi pembayar cukai pematuhan dengan impak mereka terhadap peluang dan sikap tidak mematuhi dan persepsi. Pembolehubah demografi biasa di bawah teori ini adalah umur, jantina dan pendidikan. Dalam model Fischer, peluang tidak mematuhi dapat mempengaruhi pembayar cukai yang patuh melalui tahap pendapatan, sumber pendapatan dan pekerjaan dan secara tidak langsung melalui sikap dan persepsi. Model Fischer juga mencadangkan dua pertimbangan utama untuk mengubah sikap dan persepsi pembayar cukai kepada pematuhan cukai yang mana adalah keadilan sistem cukai dan pengaruh rakan sebaya. Ia diakui secara meluas bahawa tahap pematuhan cukai di banyak negara sedang membangun telah berkurang. Faktor sistem / struktur cukai yang kurang maju adalah salah satu punca utama fenomena ini. Dalam Model

Fischer, keberkesanan sistem cukai terjejas oleh kerumitan cukai sistem, kebarangkalian pengesanan dan penalti serta kadar cukai.

2.7 Kajian terdahulu ke atas Ketidakpatuhan Cukai Korporat

Secara amnya, terdapat banyak kajian yang berkaitan dengan ketidakpatuhan cukai, bagaimanapun, terdapat beberapa dikaitkan dengan faktor-faktor khususnya saiz syarikat dan jenis industri. Bahagian berikut adalah butiran perbincangan mengenai saiz syarikat dan jenis industri.

2.7.1 Saiz syarikat dan ketidakpatuhan cukai

Saiz syarikat secara negatifnya dikaitkan dengan ketidakpatuhan cukai dan syarikat yang lebih besar kurang berkemungkinan untuk melakukan pengelakkan cukai daripada syarikat yang lebih kecil (Nur-Tegin, 2008; Tedds, 2010). Syarikat-syarikat yang lebih kecil pada umumnya melaporkan sebahagian kecil hasil mereka kepada cukai pihak berkuasa di beberapa ekonomi Afrika kerana syarikat-syarikat kecil menguruskan perniagaan di wang tunai (Gauthier & Gersovitz, 1997). Syarikat-syarikat yang lebih kecil lebih mudah menyembunyikan pendapatan dan untuk menjadi tidak kelihatan berbanding dengan syarikat yang lebih besar (Nur-Tegin, 2008). Pematuhan cukai adalah beban kepada syarikat permulaan kecil walaupun jika mereka bertindak dengan niat baik kerana di atas daripada liabiliti cukai, syarikat perlu menanggung perbelanjaan tambahan seperti yuran agen cukai kepada mematuhi undang-undang dan peraturan cukai (Wallace, 2002).

Di Malaysia, yuran ejen cukai menjadi kos pematuhan cukai tambahan dan menimbulkan beban berat kepada SMC (Abdul Mansor & Mohd Hanefah, 2008). Kajian yang dijalankan oleh Rice (1992), Hanlon et al. (2007), Mohd Nor et al. (2010) dan Joulfaian (2000) juga mendapati terdapat hubungan yang positif antara saiz syarikat dan ketidakpatuhan cukai. Kajian tersebut menyokong teori kos politik Zimmerman (1983) yang menyatakan pertumbuhan saiz syarikat menyebabkan syarikat berkenaan akan lebih dikenali serta lebih terdedah kepada pemeriksaan oleh pihak kerajaan dan pindahan kekayaan. Watts dan Zimmerman (1986) pula menyatakan teori kos politik boleh mempengaruhi pemilihan polisi perakaunan. Biasanya firma yang mempunyai keuntungan tinggi akan cuba mengawal aliran tunai dan mengelak membayar cukai yang tinggi kepada kerajaan dengan cara memilih pelbagai kaedah perakaunan dalam pelaporan dan penilaian aset syarikat. Kaedah ini secara tidak langsung akan menarik perhatian penguasa cukai untuk membuat semakan audit bagi mengesahkan penyata cukai yang dikemukakan oleh firma tersebut. Menurut Wallace (2002), pentadbir cukai lebih memberi perhatian kepada syarikat besar kerana ianya berpotensi memberi lebih banyak hasil dan secara tidak langsung memberi kelegaan kepada firma kecil kerana kebarangkalian di audit adalah rendah.

2.7.2 Jenis Industri dan Ketidakpatuhan Cukai

Ketidakpatuhan cukai berlaku dalam semua saiz firma tetapi tahap kurang dilaporkan yang dimiliki berbeza dari setiap saiz. Penyelidik yang lalu bersetuju bahawa saiz firma memberi kesan penting untuk cukai yang kurang dilaporkan tetapi terdapat dua pandangan yang bercanggah tentang hubungan saiz firma kepada cukai yang tidak

dilaporkan; (1) firma kecil lebih cenderung untuk mengelak cukai; dan (2) pengelakan cukai adalah tinggi di kalangan firma besar. Tinjauan literatur mendapati pencapaian bercampur mengenai hubungan antara jenis industri dan ketidakpatuhan cukai. Ini adalah kerana ciri-ciri yang berbeza dan insentif mungkin mempunyai pelbagai strategi untuk membangunkan untuk mengelakkan cukai antara industri yang berbeza. Untuk melibatkan diri dalam ketidakpatuhan cukai, insentif mungkin akan berlaku sebuah industri yang sangat berdasarkan transaksi tunai. Menurut Zimmerman (1983), kos politik berkaitan dengan saiz syarikat kerana lebih besar syarikat itu, semakin besar kemungkinannya ia dapat dilihat dan, oleh itu, lebih terdedah kepada pemeriksaan kerajaan dan perpindahan kekayaan. Tahap keuntungan yang tinggi akan menarik pihak penguasa cukai untuk memeriksa pendapatan yang diisytiharkan untuk memastikan cukai telah dilaporkan dengan tepat. Ia akan juga menyebabkan pekerja dan pengguna, untuk membuat pelbagai tuntutan seperti peningkatan dalam gaji, pelbagai faedah kepada pekerja dan pengurangan harga (Watts & Zimmerman, 1986). Oleh itu, sebuah firma yang menguntungkan akan mengalami aliran keluar wang tunai untuk membayar cukai besar kepada kerajaan atau memenuhi tuntutan oleh pekerja dan pengguna. Oleh sebab implikasinya di atas, firma-firma yang lebih besar mempunyai kecenderungan untuk memilih mengurangkan pendapatan kaedah perakaunan daripada firma kecil (Watts & Zimmerman, 1978). Manakala industri yang melibatkan transaksi tunai juga dilihat sebagai salah satu penyumbang utama kepada ketidakpatuhan cukai kerana sukar untuk membuktikan kewujudan setiap transaksi sekiranya ia langsung tidak direkod sepertimana yang dinyatakan oleh Bankman (2007) dan Morse et al. (2009). Pendapatan yang tidak dilaporkan adalah biasa dengan sektor perniagaan menggunakan transaksi tunai (Morse, Karlinsky, & Bankman, 2009). Kerana kurang

kelihatan tetap aset daripada perniagaan berintensifkan modal, perkhidmatan intensif buruh seperti pembinaan dan katering biasanya terlibat dalam pendapatan kurang melaporkan di negara maju (OECD, 2004).

2.8 Ringkasan Bab

Bab ini merangkumi takrif konseptual dan kajian terdahulu mengenai cukai korporat bukan pematuhan. Dari semakan literatur didapati kebanyakan kajian terdahulu yang dijalankan lebih memberi tumpuan kepada pembayar cukai individu dan kajian syarikat bersaiz kecil dan sederhana tidak terhad sama ada di negara maju. Kemudian, sebahagian besar kajian terdahulu menggunakan data dari laporan tahunan serta tinjauan untuk mengukur ketidakpatuhan cukai. Walau bagaimanapun, kajian mengenai pembayar cukai syarikat masih terhad. Bab seterusnya akan menerangkan mengenai metodologi, hasil dan perbincangan penyelidikan dan akan berakhir dengan kesimpulan.

BAB 3

METODOLOGI

3.1 Pengenalan

Bab ini membincangkan kaedah penyelidikan dan kerangka teoretikal yang dibina berdasarkan kepada perkembangan hipotesis. Kajian terdahulu yang berkaitan dengan ketidakpatuhan cukai berdasarkan kepada Model Fischer untuk menjelaskan penentu ketidakpatuhan cukai. Oleh itu, kajian ini akan menggunakan teori yang sama sebagai asas untuk membangunkan kerangka penyelidikan dan hipotesisnya. Bab ini juga membincangkan berkenaan pengukuran angkubah, pengutipan data populasi, sampel dan analisa data

3.2 Angkubah Kajian

Perbandingan ciri ketidakpatuhan dikalangan pembayar cukai syarikat bagi kajian ini adalah dengan memilih dua angkubah iaitu saiz syarikat dan jenis industri. Kedua-dua angkubah dalam kajian ini menerangkan setiap satu angkubah akan mempengaruhi ketidakpatuhan dikalangan pembayar cukai syarikat.

3.3 Pembangunan Hipotesis

Bahagian ini menerangkan mengenai perkembangan hipotesis yang berkaitan dengan ciri-ciri saiz syarikat dan jenis industri yang diperhatikan berdasarkan literatur lepas dan hubungan dengan ketidakpatuhan di kalangan pembayar cukai syarikat.

3.3.1 Saiz Syarikat dan Ketidakpatuhan Cukai

Terdapat bukti dalam kajian terdahulu antara saiz syarikat dan ketidakpatuhan. Saiz syarikat dikaitkan dengan ketidakpatuhan di mana syarikat yang lebih besar cenderung untuk mengelakkan cukai berbanding dengan syarikat yang lebih kecil (Nur-Tegin, 2008; Tedds, 2010). Syarikat-syarikat yang lebih kecil umumnya melaporkan lebih rendah sebahagian daripada pendapatan mereka kepada pihak berkuasa cukai di Afrika kerana syarikat lebih kecil mengurus niaga secara tunai (Gauthier & Gersovitz, 1997). Syarikat yang lebih kecil adalah lebih mudah untuk menyembunyikan pendapatan dan tidak ketara berbanding dengan syarikat yang lebih besar (Nur Tegin, 2008). Kepatuhan cukai adalah beban kepada syarikat kecil walaupun jika mereka bertindak dengan suci hati kerana di atas liabiliti cukai, syarikat perlu menanggung tambahan perbelanjaan seperti yuran agen cukai untuk mematuhi undang-undang dan peraturan cukai (Wallace, 2002). Di Malaysia, yuran agen cukai menjadi kos tambahan kepatuhan cukai dan menimbulkan beban kepada syarikat (Abdul Mansor & Mohd Hanefah, 2008). Walau bagaimanapun, beberapa kajian terdahulu mendapati hubungan positif antara saiz syarikat dan ketidakpatuhan cukai. Kajian yang dijalankan oleh Rice (1992), Hanlon et al. (2007), Mohd Nor et al. (2010) dan Joulfaian (2000) juga mendapati terdapat hubungan yang positif antara saiz syarikat dan ketidakpatuhan cukai. Kajian tersebut menyokong teori kos politik Zimmerman (1983) yang menyatakan pertumbuhan saiz syarikat menyebabkan syarikat berkenaan akan lebih dikenali serta lebih terdedah kepada pemeriksaan oleh pihak kerajaan dan pindahan kekayaan. Watts dan Zimmerman (1986) pula menyatakan teori kos politik boleh mempengaruhi pemilihan polisi perakaunan. Biasanya firma yang mempunyai keuntungan tinggi akan cuba mengawal aliran tunai dan mengelak membayar cukai yang tinggi kepada kerajaan dengan cara memilih

pelbagai kaedah perakaunan dalam pelaporan dan penilaian aset syarikat. Kaedah ini secara tidak langsung akan menarik perhatian penguasa cukai untuk membuat semakan audit bagi mengesahkan penyata cukai yang dikemukakan oleh firma tersebut. Walaupun terdapat pelbagai penemuan berkaitan hubungan antara saiz syarikat dan ketidakpatuhan cukai, hipotesis kajian ini dicadangkan seperti berikut:

H1: Terdapat perbezaan yang signifikan antara saiz syarikat dan ketidakpatuhan cukai.

3.3.2 Jenis Industri dan Ketidakpatuhan

Keputusan kajian lepas berkenaan hubungan antara jenis industri dan ketidakpatuhan cukai adalah tidak sama. Ini adalah kerana setiap industri mempunyai karektor dan insentif berbeza yang berkemungkinan digunakan sebagai strategi untuk mengelak atau melarikan cukai. Situasi ini akan menyebabkan keputusan diperolehi adalah berbeza untuk setiap jenis industri yang dikaji. Kahle dan Walking (1996) telah menyatakan empat perkara penting jika menggunakan klasifikasi industri. Pertama, klasifikasi industri digunakan untuk mengenalpasti kawalan (padanan) firma dalam industri yang sama sebagai sampel firma, kedua, klasifikasi industri menerangkan komposisi sampel yang dikaji, ketiga, klasifikasi industri digunakan untuk menghadkan sampel yang dikaji kepada pilihan set firma seperti industri pengilangan dan perlombongan.

Akhir sekali klasifikasi industri digunakan untuk mengkategorikan pemerolehan saham atau penentu tahap kedudukan sesuatu industri. Alsaeed (2005) pula telah menggunakan jenis industri dalam mengkaji hubungan di antara ciri-ciri firma dan pendedahan di Arab Saudi. Hasil kajian ini menunjukkan tidak ada korelasi wujud antara jenis industri dan tahap pendedahan. Walaubagaimanapun, firma pengilangan secara puratanya mendedahkan lebih maklumat daripada firma bukan pengilangan. Manakala industri yang melibatkan transaksi tunai juga dilihat sebagai salah satu penyumbang utama kepada ketidakpatuhan cukai kerana sukar untuk membuktikan kewujudan setiap transaksi sekiranya ia langsung tidak direkod sepertimana yang dinyatakan oleh Bankman (2007) dan Morse et al. (2009). Pendapatan yang tidak dilaporkan adalah biasa dengan sektor perniagaan menggunakan transaksi tunai (Morse, Karlinsky, & Bankman, 2009). Perkhidmatan intensif buruh seperti pembinaan dan katering biasanya terlibat dalam ketidakpatuhan cukai di negara maju (OECD, 2004). Beberapa kajian terdahulu menonjolkan hubungan antara jenis industri dan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai korporat. Manakala kajian lepas yang dijalankan di USA oleh Rice (1992) mendapati industri yang berorientasikan perkhidmatan lebih patuh berbanding industri lain. Sebaliknya di China didapati industri berorientasikan perkhidmatan kurang patuh berbanding industri pengilangan (Chan & Mo, 2000). Di Malaysia, industri pembinaan adalah positif berkaitan dengan ketidakpatuhan cukai (Mohd Nor, Ahmad, & Mohd Salleh, 2010). Berdasarkan keputusan penemuan kajian lepas di pelbagai negara yang tidak konsisten antara jenis industri dan ketidakpatuhan cukai, hipotesis kajian ini dicadangkan seperti berikut:

H2: Terdapat perbezaan yang signifikan antara jenis industri dan ketidakpatuhan cukai.

3.4 Penyelidikan Kajian

Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti sama ada faktor - faktor seperti saiz syarikat dan jenis – jenis industri telah mempengaruhi perilaku ketidakpatuhan cukai di kalangan syarikat. Untuk mencapai matlamat kajian, satu kajian penyelidikan kuantitatif digunakan. Data sekunder dikumpulkan dari LHDNM dari sistem untuk menganalisis kes-kes tersebut diaudit dan diselesaikan pada tahun 2015 iaitu menggunakan kes-kes sebenar pembayar cukai syarikat yang telah dipilih untuk audit oleh LHDNM. Untuk berbuat demikian, data dikumpulkan dari LHDNM untuk dianalisis. Data-data ini diekstrak dari *Case Management System (CMS)* untuk kes-kes yang diaudit oleh pegawai audit LHDNM Cawangan Seremban. Di Seremban, unit yang bertanggungjawab mengendalikan fail syarikat adalah unit syarikat. Di dalam unit syarikat di bahagikan kepada Unit Audit Meja dan Unit Audit Luar. Di Audit Luar kes yang disemak adalah syarikat yang melaporkan jualan di bawah RM30 juta. Manakala bagi kes yang melaporkan jualan RM30 juta ke atas adalah di kendalikan oleh Cawangan Pembayar Cukai Besar. Keutamaan aktiviti audit cukai luar adalah untuk mengesan sebarang salah gambaran yang dilakukan oleh pembayar cukai yang telah diaudit dan pada masa yang sama menanamkan kesedaran di kalangan pembayar cukai yang lain yang belum diaudit bahawa mereka mungkin akan diaudit dalam masa terdekat

3.5 Pengukuran Ketidakpatuhan Cukai

Pengukuran ketidakpatuhan cukai adalah diukur berdasarkan saiz syarikat dan jenis industri.

3.5.1 Ketidakpatuhan

Kajian ini mengukur ketidakpatuhan cukai syarikat membabitkan pelarasan audit cukai yang dijumpai oleh juruaudit cukai Cawangan Seremban. Pelarasan audit cukai atau penemuan audit ditentukan oleh pendapatan tambahan yang disebabkan oleh aktiviti penipuan yang dilakukan oleh syarikat seperti pendapatan kurang pelaporan atau lebih deduktif perbelanjaan selepas audit cukai telah dimuktamadkan.

3.5.2 Saiz syarikat

LHDNM menggunakan pelbagai perolehan untuk menentukan saiz firma. Untuk mewujudkan persamaan antara pegawai cukai, LHDN memperuntukkan titik tertentu kepada setiap kes audit yang diselesaikan berdasarkan saiz firma. Pegawai cukai perlu mengumpulkan sekurang-kurangnya 40 mata setahun untuk mencapai Petunjuk Prestasi Utama. Jadual 3.1 menunjukkan klasifikasi pelbagai perolehan dan titik audit yang digunakan oleh LHDNM.

Jadual 3.1:

Pengelasan Perolehan Tahunan

Jualan / Perolehan (RM)	Mata Audit
Tidak melebihi RM1 juta	2
Antara RM1 juta tetapi tidak melebihi RM5 juta	3
Antara RM5 juta tetapi tidak melebihi RM20 juta	4
Antara RM20 juta tetapi tidak melebihi RM100 juta	5
RM100 juta dan ke atas	6

Jadual 3.2 menunjukkan bahawa saiz firma LHDNM dikelaskan berdasarkan jumlah perolehan tahunan direkodkan oleh firma. Firma yang mencatat perolehan tahunan kurang daripada RM1 juta akan dianggap sebagai syarikat bersaiz kecil, dan yang menghasilkan perolehan antara RM1 juta tetapi tidak melebihi RM20 juta akan dianggap sebagai bersaiz sederhana. Walaubagaimanapun, syarikat yang merekodkan perolehan sebanyak RM20 juta ke atas akan menjadi dianggap sebagai syarikat besar. Kajian terdahulu yang dijalankan oleh Mohd Said (2010) dikelaskan pembayar cukai korporat kepada dua kategori, iaitu syarikat saiz kecil dan sederhana dan syarikat besar. Beliau mengelaskan firma yang merekodkan perolehan kasar tahunan kurang daripada RM 20 juta sebagai saiz kecil dan sederhana, di mana firma yang mencatatkan jualan lebih banyak daripada RM20 juta setiap tahun sebagai saiz yang besar. Oleh itu, selaras dengan kajiannya, saiz firma berdasarkan jadual berikut:

Jadual 3.2

Saiz Syarikat Pembayar Cukai Korporat

Volum Perolehan	Saiz Kod Perolehan
Perolehan di bawah RM20 juta	0 Perolehan Kecil dan Sederhana
Perolehan di atas RM20 juta	1 Besar

3.5.3 Jenis industri

Dalam mewujudkan keseragaman, pembayar cukai dikelompokkan ke dalam industri masing-masing berdasarkan kepada jenis kod perniagaan yang disediakan dalam borang penyertaan. Pengenalpastian kod ini boleh didapati dari Buku Panduan Cukai Pendapatan LHDNM (2012). Buku panduan cukai pendapatan LHDNM menyenaraikan semua industri utama bersama subkategori mereka sebagai rujukan kepada pembayar cukai dalam mengisi pulangan cukai mereka. Kajian terdahulu oleh Mohd Nor et al. (2010) mengelaskan jenis industri kepada tujuh kategori utama iaitu pertanian/perladangan, perdagangan, pembinaan, perkilangan, hartanah, perkhidmatan dan lain-lain industri. Selaras dengan Mohd Nor et al. (2010), kajian ini mewakili industri jenis sebagai pembolehubah *dummy* seperti yang digambarkan dalam Jadual 3.3.

Jadual 3.3:

Dummy Untuk Klasifikasi Jenis Industri Menggunakan Kod

Dummy Jenis Industri	Kod
Pertanian / Perladangan	Dagri = 1; lain industri = 0
Komersial	Dcom = 1; lain industri = 0
Konstruksi	Dcons = 1; lain industri = 0
Pembuatan	Dmanu = 1; lain industri = 0
Harta Tanah	Dre = 1; lain industri = 0
Perkhidmatan	Dserv = 1; lain industri = 0
Industri lain	Dothers = 1; industri lain = 0

3.6 Kutipan Data

Bahagian ini akan menjadi penjelasan terperinci mengenai populasi penyelidikan dan saiz sampel dipilih. Di samping itu, teknik analisis data juga dijelaskan lebih lanjut.

3.6.1 Populasi dan Persampelan

Setiap juruaudit diminta menggunakan kertas kerja audit cukai elektronik, yang dikenali sebagai *Case Management System* (CMS) dalam mengendalikan kes-kes audit. Juruaudit mesti memasuki kemajuan kes mereka ke dalam sistem ini sehingga kes diselesaikan. Oleh itu, kajian ini menggunakan data sekunder yang diekstrak dari CMS untuk menyiasat hubungan antara pembolehubah bebas dan bergantung.

Contoh yang dipilih ialah audit cukai sebenar kes-kes yang telah diselesaikan pada tahun 2015 oleh Cawangan Seremban. Oleh itu, permohonan bertulis rasmi meminta data telah dikemukakan kepada Pejabat LHDNM Cawangan Seremban. Berhubung dengan kajian ini, maklumat yang diperlukan untuk penyiasatan lanjut adalah rujukan pembayar cukai nombor, tahun taksiran yang dilindungi oleh audit cukai, jumlah cukai yang diisytiharkan oleh pembayar cukai, jumlah cukai tambahan yang diperolehi selepas audit cukai, perolehan tahunan syarikat, kod perniagaan syarikat untuk menentukan di mana industri syarikat milik untuk mengenal pasti strategi yang dilakukan oleh pembayar cukai untuk menyembunyikan pendapatan. Kajian ini menggunakan penemuan audit cukai luar yang diperolehi daripada LHDNM. Selepas kelulusan rasmi daripada LHDNM diperolehi, pegawai audit yang bertanggungjawab terhadap *Case Management System* (CMS) mengekstrak data kes yang diaudit dan diselesaikan untuk Cawangan Seremban pada tahun 2015. Di LHDNM, CMS digunakan untuk memantau setiap kes yang sedang berlaku diaudit oleh pegawai audit cukai di semua cawangan di Malaysia. Secara umumnya, kes dari unit audit lapangan korporat di Cawangan Seremban telah dipilih kerana kedudukannya di dalam sebuah negara yang pesat membangun dan semakin berkembang maju menjadikannya indikasi sebagai salah satu penyumbang kepada peningkatan kutipan cukai negara. Pegawai itu yang bertanggungjawab diekstrak semua kes yang diaudit dan diselesaikan oleh pegawai audit cukai dari Cawangan Seremban dalam proses persampelan. Oleh itu, kes yang diekstrak hendaklah menjadi wakil umum kes-kes syarikat yang telah diaudit dan diselesaikan di Negeri Sembilan. Sebanyak 119 kes yang telah diaudit untuk Cawangan Seremban diselesaikan pada tahun 2015. Sampel ini adalah mengikut Umar Sekaran yang menyatakan sampel 30 hingga 500 adalah cukup baik. Daripada 119 kes, 29 kes adalah mematuhi cukai syarikat kerana tiada

penemuan audit dan kes tertutup tanpa sebarang pelarasan dibuat kepada pengiraan cukai syarikat. Oleh itu, 29 kes dikecualikan daripada analisis data, dengan demikian, sejumlah 90 kes yang berkaitan dengan syarikat masih dianalisis. Oleh itu, sebanyak 90 kes dapat digunakan dan dianalisis. 90 kes ini mempunyai pelarasan audit cukai yang menunjukkan bahawa terdapat aktiviti ketidakpatuhan cukai telah dilakukan oleh 90 syarikat sama ada sengaja atau tidak dan telah dikesan oleh juruaudit cukai semasa audit cukai.

3.6.2 Analisis Data

Kajian ini menggunakan perisian *IBM SPSS Statistics* untuk membuat analisa statistik deskriptif, korelasi dan *analysis of variance (Anova)* bagi melihat hubungan antara pembolehubah bersandar dan tidak bersandar. Data-data yang diperolehi diberikan kod untuk dianalisa menggunakan aplikasi sistem statistik SPSS bagi melihat kekerapan, titik tengah serta perkaitan di antara pembolehubah yang dianalisa. Jadual dan graf dihasilkan berdasarkan analisa yang dibuat menggunakan sistem statistik *IBM SPSS*. Tujuan utama SPSS adalah untuk melakukan kemasukan data, melakukan analisis serta membuat jadual dan graf. Ia adalah berasaskan program Windows dan pada dasarnya digunakan untuk melaksanakan tugas analisis dan juga membina model ramalan. Ia mempunyai lampiran yang membolehkan pengguna menggunakan sepenuhnya dengan statistik dan data yang disediakan.

3.7 Ringkasan Bab

Dalam bab ini, metodologi penyelidikan dibincangkan secara terperinci. Bab ini memberi tumpuan kepada reka bentuk penyelidikan, populasi dan sampel kajian,

teknik pengumpulan data, dan data teknik analisa. Data dikumpulkan dari Ibu Pejabat LHDNM untuk kes-kes yang diselesaikan pada tahun 2015 untuk kes syarikat di Cawangan Seremban. Rekabentuk kajian menggunakan data kuantitatif yang mana teknik pengumpulan data, populasi kajian serta teknik analisa data diterangkan dalam bab ini. Penemuan hasil kajian akan dibincangkan dengan lebih lanjut dalam bab seterusnya.

BAB 4

HASIL KAJIAN DAN PERBINCANGAN

4.1 Pengenalan

Dalam bab ini, pengkaji mengemukakan analisis dan dapatan kajian bagi mencapai objektif. Kajian ini dijalankan bertujuan untuk mengkaji perbezaan yang signifikan bagi dua ciri iaitu saiz syarikat dan jenis industri yang dikaitkan dengan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat di cawangan Seremban. Sampel adalah kes audit cukai sebenar di Cawangan Seremban yang telah diselesaikan pada tahun 2015. Ujian *analysis of varian (Anova)* sehala dan ujian-t sampel tidak bersandar digunakan untuk membuat perbandingan antara pembolehubah, saiz syarikat dan jenis industri dan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat.

4.2 Analisis Deskriptif

Jadual 4.1 menunjukkan analisis deskriptif yang melibatkan nilai frekuensi dan peratus bagi pembolehubah jenis industri dan saiz syarikat. Industri pembinaan mencatatkan nilai tertinggi iaitu 30 buah (33.3%) diikuti pembuatan/ pengilangan sebanyak 28 buah (31.3%). Disamping itu industri perkhidmatan mencatatkan 17 buah syarikat (18.9%) manakala pembayar cukai syarikat dari industri perdagangan merupakan yang paling kecil bilangannya iaitu sebanyak 15 buah syarikat (16.7%). Bagi pembolehubah saiz syarikat, lebih daripada majoriti pembayar cukai syarikat terdiri daripada saiz syarikat yang mempunyai nilai aset kurang daripada 2.5 juta

iaitu 76 buah (84.4%) manakala selebihnya merupakan saiz syarikat yang mempunyai nilai aset melebihi 2.5 juta iaitu 14 buah (15.6%).

Jadual 4.1:

Analisis Deskriptif Pembayar Cukai Syarikat

Pembolehubah		Frekuensi	Peratus (%)
Jenis industri	Pembinaan	30	33.3
	Perkhidmatan	17	18.9
	Pembuatan/ Pengilangan	28	31.1
	Perdagangan	15	16.7
Saiz syarikat	kurang RM 2.5juta	76	84.4
	lebih RM 2.5juta	14	15.6

Jadual 4.2 menunjukkan analisis deskriptif perbandingan nilai skor purata bagi ketidakpatuhan cukai syarikat mengikut jenis industri. Dapatan kajian menunjukkan industri pembuatan/ pengilangan mencatatkan purata ketidakpatuhan cukai yang tertinggi iaitu 145,239.89 diikuti dengan industri pembinaan iaitu 122,328.44 dan industri perkhidmatan dengan purata 98,825.82. Industri perdagangan pula merekodkan purata yang terendah iaitu 47,517.42

Jadual 4.2:

Analisis Deskriptif Ketidakpatuhan Cukai mengikut Jenis Industri

Bil	Industri	Purata
1.	Pembinaan	122,328.44
2.	Perkhidmatan	98,825.82
3.	Pembuatan/Pengilangan	145,239.89
4.	Perdagangan	47,517.42

4.3 Pengujian Hipotesis

Ujian parametrik yang melibatkan ujian-t sampel tidak bersandar dan ujian *Anova* sehalu digunakan untuk menguji hipotesis yang telah dibina berdasarkan andaian berikut:

1. Sampel kajian dipilih secara rawak.
2. Data kajian bertabur secara normal dengan nilai signifikan yang ditetapkan, $p < 0.05$.
3. Data bagi setiap kumpulan dalam kajian bersifat homogen atau mempunyai varians yang sama.

Hipotesis 1: Terdapat perbezaan yang signifikan antara saiz syarikat dan ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai

Bagi mengkaji hipotesis yang melibatkan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai mengikut saiz syarikat, ujian-t sampel tidak bersandar digunakan.

Nilai signifikan yang ditetapkan bagi pengujian hipotesis ini adalah $p < 0.05$.

Hasil dapatan analisis Ujian Levene dalam Jadual 4.2 menunjukkan bahawa andaian kehomogenan varians tidak disokong dengan $p > 0.05$.

Jadual 4.3:

Ujian Kehomogenan Varians mengikut Saiz Syarikat

		Ujian Levene untuk kehomogenan varians	
		F	Sig.
Saiz syarikat	Andaian varians homogen	2.70	0.10
Andaian varians tidak homogen			

Jadual 4.4 menunjukkan analisis perbandingan nilai purata bagi ketidakpatuhan cukai mengikut saiz syarikat. Dapatan kajian menunjukkan saiz syarikat dengan nilai aset lebih daripada 2.5 juta mencatatkan purata ketidakpatuhan cukai yang lebih tinggi iaitu 187,840.17 berbanding dengan saiz syarikat yang mempunyai nilai aset kurang daripada 2.5 juta iaitu dengan purata 98,679.05.

Jadual 4.4:

Analisis Deskriptif Ketidakpatuhan Cukai mengikut Saiz Syarikat

Bil.	Saiz	Purata
1.	kurang RM2.5juta	98,679.05
2.	lebih RM2.5juta	187,840.17

Jadual 4.5 menunjukkan dapatan analisis bagi ujian-t sampel tidak bersandar yang melibatkan ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai mengikut saiz syarikat. Pengujian hipotesis yang dijalankan melalui ujian ini menunjukkan tiada perbezaan yang signifikan dengan nilai $t(88) = -1.16$, $p > 0.05$. Dapatan ini bermaksud tidak terdapat perbezaan yang signifikan terhadap ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai berdasarkan saiz syarikat. Maka hipotesis kajian tidak disokong.

Jadual 4.5 :

Analisis ujian-t sampel tidak bersandar

Saiz syarikat	N	Purata	Nilai-t	dk	Sig.
kurang RM 2.5juta	76	98,679.05	-1.16	88	0.25
lebih RM 2.5juta	14	187,840.17			

H2: Terdapat perbezaan yang signifikan antara jenis industri dan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai

Bagi mengkaji hipotesis yang melibatkan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai mengikut jenis industri, ujian *Anova* sehalu digunakan. Nilai signifikan yang ditetapkan bagi pengujian hipotesis ini adalah $p < 0.05$.

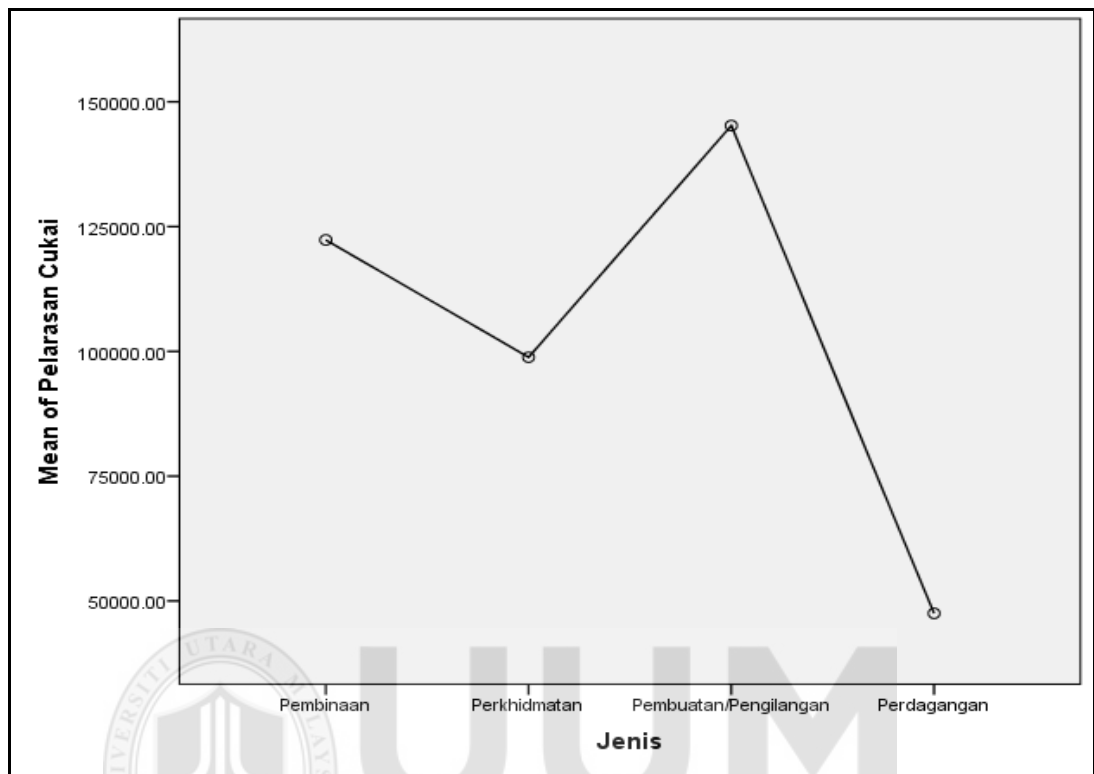
Hasil dapatan analisis Ujian Levene dalam Jadual 4.6 menunjukkan bahawa andaian kehomogenan varians tidak dipenuhi, dengan $p > 0.05$.

Jadual 4.6:

Ujian Kehomogenan Varians Kumpulan Jenis Industri

Statistik Levene	dk1	dk2	Sig.
1.71	3	86	0.17

Gambarajah 4.1 menunjukkan perbandingan nilai purata ketidakpatuhan cukai mengikut jenis industri bagi mendapatkan gambaran dengan lebih jelas.

Gambarajah 4.1
Perbandingan Nilai Purata Ketidakpatuhan Cukai mengikut Jenis Industri

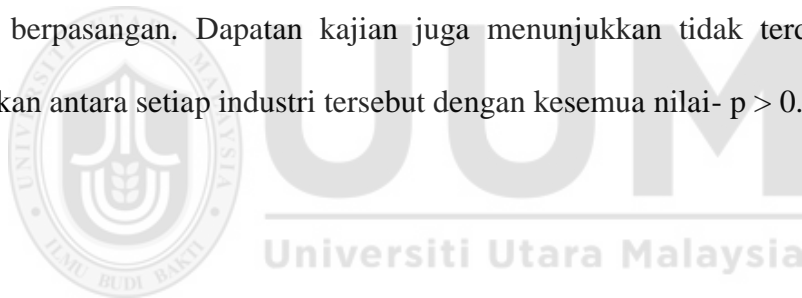
Keputusan analisis hasil ujian *Anova* sehala menunjukkan tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara jenis industri dan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai dengan nilai $F(3,86) = 0.467$, $p > 0.05$ seperti yang ditunjukkan dalam jadual 4.7. Hal ini membuktikan bahawa tidak terdapat perbezaan signifikan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai berdasarkan jenis industri. Maka hipotesis kajian tidak dipenuhi.

Jadual 4.7

Keputusan Analisis Ujian Anova sehal

	Jumlah kuasa dua	dk	Purata kuasa dua	F	Sig.
Antara kumpulan	99,430,709,250	3	33,143,569,750	.47	.71
Dalam kumpulan	6,106,037,984,000	86	71,000,441,670		
Jumlah	6,205,468,693,000	89			

Jadual 4.8 adalah bagi melihat secara terperinci perbandingan antara jenis industri secara berpasangan. Dapatan kajian juga menunjukkan tidak terdapat perbezaan signifikan antara setiap industri tersebut dengan kesemua nilai- $p > 0.05$.

Jadual 4.8:
Keputusan Analisis Ujian Post Hoc Tukey

(I) Jenis	(J) Jenis	Perbezaan min	Ralat piawai	Sig.
		(I-J)		
Pembinaan	Perkhidmatan	23,502.62	80,889.91	.99
	Pembuatan/Pengilangan	-22,911.45	70,017.22	.99
	Perdagangan	74,811.02	84,261.76	.81
Perkhidmatan	Pembinaan	-23,502.62	80,889.91	.99
	Pembuatan /Pengilangan	-46,414.07	81,928.18	.94
	Perdagangan	51,308.39	94,392.05	.95
Pembuatan/	Pembinaan	22,911.45	70,017.22	.99
Pengilangan	Perkhidmatan	46,414.08	81,928.18	.94
	Perdagangan	97,722.48	85,258.98	.66
Perdagangan	Pembinaan	-74,811.02	84,261.76	.81
	Perkhidmatan	-51,308.40	94,392.05	.95
	Pembuatan/Pengilangan	-97,722.48	85,258.98	.66

4.4 Ringkasan Bab

Bab ini membincangkan hasil kajian menggunakan statistic deskriptif, ujian *Anova* sehala dan ujian-t sampel tidak bersandar yang dijalankan mengikut jenis industri dan saiz syarikat

BAB 5

RUMUSAN DAN CADANGAN

5.1 Pengenalan

Bab ini akan membincangkan untuk menentukan samaada terdapat perbezaan yang signifikan terhadap ketidakpatuhan di kalangan pembayar cukai syarikat berdasarkan saiz syarikat dan jenis industri. Data sekunder didapati dari sistem untuk menganalisis kes yang diaudit dan diselesaikan pada tahun 2015 yang hanya melibatkan syarikat-syarikat yang berdaftar di Cawangan Seremban LHDNM yang mewakili Negeri Sembilan. Bagi tujuan ini dua penentu telah diuji dan dibincangkan iaitu saiz syarikat dan jenis industri di mana tumpuan kepada pembayar cukai yang telah diaudit.

5.2 Ringkasan Kajian

Berdasarkan analisis deskriptif menggunakan nilai frekuensi, peratus, min dan sisihan piawai yang dijalankan, dapatan kajian menunjukkan saiz syarikat dengan nilai aset melebihi 2.5 juta mencatatkan min ketidakpatuhan cukai yang lebih tinggi dikalangan pembayar cukai syarikat iaitu 187,840.17 berbanding dengan saiz syarikat yang mempunyai nilai aset kurang daripada 2.5 juta iaitu dengan purata 98,679.05.

Analisis deskriptif juga menunjukkan industri pembuatan/ pengilangan mencatatkan min ketidakpatuhan cukai yang tertinggi dikalangan pembayar cukai syarikat diikuti dengan industri pembinaan dan industri perkhidmatan. Manakala purata yang terendah direkodkan oleh industri perdagangan.

Objektif dalam kajian ini adalah untuk mengkaji adakah jenis industri dan saiz syarikat mempunyai hubungkait dengan ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat.

5.3 Keputusan Objektif Kajian

Objektif kajian adalah untuk menentukan samada terdapat hubungan yang signifikan antara saiz syarikat dan jenis industri terhadap ketidakpatuhan cukai di kalangan pembayar cukai syarikat. Dapatan kajian menggunakan ujian-t sampel tidak bersandar menunjukkan bahawa saiz syarikat tidak menunjukkan perbezaan yang signifikan terhadap ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai. Hal ini membuktikan bahawa saiz syarikat tidak mempengaruhi aktiviti ketidakpatuhan dikalangan pembayar cukai syarikat. Penemuan ini turut disokong dengan kajian Giles (2000), di mana beliau menggunakan data hasil jualan syarikat dan cukai sebelum keuntungan dan mendapati tiada hubungan positif antara saiz syarikat dengan aktiviti ketidakpatuhan. Keputusan kajian Hasil ujian *Anova* sehala mendapati faktor jenis industri tidak menunjukkan perbezaan yang signifikan dengan aktiviti ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai. Dapatan ini juga bermaksud jenis industri tidak mempengaruhi aktiviti ketidakpatuhan dikalangan pembayar cukai syarikat. Keputusan ini turut disokong dengan kajian oleh Nor Azrina Yusof et al (2014) yang berpendapat bahawa kemungkinan pembayar cukai

beranggapan bahawa LHDNM hanya menjalankan audit percukaian ke atas industri tertentu sahaja berdasarkan Rangka Kerja Audit Cukai. Maka atas dasar inilah pembayar cukai sanggup mengambil risiko untuk mengelak daripada membayar cukai. Penemuan jenis industri tidak signifikan juga turut disokong oleh kajian Lindsay (2006). Menurut Lindsay (2006), takrifan jenis industri adalah terlalu luas untuk mendapat hubungan yang signifikan. Sehubungan itu, beliau mencadangkan agar pembolehubah patung (*dummy variable*) diwujudkan apabila mempertimbangkan faktor jenis industri dalam analisis.

5.4 Kajian Lanjutan

Kajian ini hanya melihat kepada dua faktor penentu iaitu jenis industri dan saiz syarikat dengan ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai terutamanya syarikat-syarikat yang berdaftar di cawangan Seremban LHDNM pada tahun 2015. Sehubungan itu, cadangan kajian di masa akan datang boleh melihat kepada faktor lain yang boleh menyumbang kepada kelakuan ketidakpatuhan seperti kebarangkalian diaudit, persepsi perbelanjaan kerajaan, persepsi ekuiti & keadilan, kekangan kewangan, perubahan dasar kerajaan semasa, rujukan kumpulan, peranan pihak berkuasa cukai, pengetahuan cukai dan penalti.

Disamping itu, perbandingan terhadap faktor jenis industri mungkin boleh diperluaskan lagi dengan melihat kepada beberapa industri lain yang menjadi pemangkin kepada pertumbuhan ekonomi negara.

Selain itu, sampel kajian ini hanya melibatkan data cawangan Seremban sahaja. Oleh itu, hasilnya tidak dapat menggambarkan secara menyeluruh pembayar cukai syarikat di Malaysia. Bagi kajian lanjutan, pengkaji boleh membuat perbandingan

kepada beberapa cawangan di negeri lain, dengan tumpuan sampel diberikan kepada bandar-bandar besar. Penglibatan sampel yang banyak dapat memberikan gambaran yang lebih menyeluruh terhadap ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai syarikat di Malaysia.

5.5 Rumusan

Umum mengetahui tidak banyak kajian empirikal yang dilakukan berkenaan ketidakpatuhan cukai menggunakan data sebenar yang diperolehi daripada pihak penguasa cukai. Sehubungan itu kajian ini telah menggunakan data sebenar audit cukai tahun 2015 bagi mengukur ketidakpatuhan cukai dikalangan syarikat yang berdaftar di Cawangan Seremban LHDNM.

Kajian ini berperanan untuk memberi nilai tambah kepada literatur kajian yang sedia ada berkenaan faktor-faktor yang mempengaruhi ketidakpatuhan cukai dikalangan pembayar cukai syarikat di negara yang sedang membangun seperti Malaysia.

Selain daripada sumbangan kepada bidang ilmu, dapatan kajian daripada kajian ini turut bermanfaat untuk dijadikan sebagai input kepada LHDNM dalam usaha untuk menambahbaik pelaksanaan aktiviti penguatkuasaan dan membantu meningkatkan kualiti pengauditan dikalangan pembayar cukai syarikat.

RUJUKAN

- Abdul Mansor, H., & Mohd Hanefah, M. (2008). Tax compliance costs of Bumiputera small and medium enterprises in Northern Malaysia. *International Journal of Management Studies*, 15(1), 21-42
- Alm, J. (1999), Tax compliance and administration, Tulane University. Article obtained from <http://www.researchgate.net/publication/247699437>
- Andreoni, J., Erard, B. & Feinstein, J. (1998), Tax compliance, *Journal of Economic Literature*, XXXVI (June)
- Bello, K.B. (2014), *Evasion and avoidance as forms of tax non-compliance: A critical review*, Penerbit UTM Press
- Brostek, M. (2012), Complexity and taxpayer compliance, United States Government Accountability, *GAO Highlights* GAO-11-747T
- Chau, G. & Leung, P. (2009), A critical review of Fischer tax compliance model: A research synthesis, *Journal of Accounting and Taxation*, 1(2)
- Devos, K. (2012), The impact of tax professionals upon the compliance behavior of Australian individual taxpayers, *Revenue Law Journal*, 22(1)
- Feld, L. & Frey B. (2005), Tax compliance as the result of a psychological tax contract: the role of incentives and responsive regulation, Centre for Tax System Integrity, *Research School of Social Sciences*, Australian National University
- Franzoni, L.A. (1999), Tax evasion and tax compliance, University of Bologna, Italy
- Giles, David E.A. 2000. Modeling the Tax Compliance Profiles of New Zealand Firms. In *Taxation and the Limits of Government*, eds. Gerald W. Scully and Patrick J. Caragata, 243-270. Boston: Kluwer Academic Publishers.
- Hite, P.A. & McGill, G.A. (1992), An examination of taxpayer preference for aggressive tax advice, *National Tax Journal*, 45(4)
- Hanlon M., Mills, L. and Slemrod, J. (2005), An empirical examination of corporate tax noncompliance, *Ross School of Business Working Paper Series*, Working Paper No. 1025
- IRBM. (2015). Annual Report. Malaysia: Malaysian National Library
- Joulfaian, D. (2000). Corporate income tax evasion and managerial preferences. *The review of Economics and Statistics*, 698-701
- Kasipillai, J. (2012), Tax avoidance, evasion & planning in Malaysia, CCH Asia Pte Limited

- Kasipillai, J., Aripin, N. & Amran, N.A. (2003), The influence of education on tax avoidance and tax evasion, *eJournal of Tax Research*, 1(2)
- Kastlunger, B., Kirchler, E., Mittone, L & Pitters, J. (2008), Sequences of audits, tax compliance, and taxpaying strategies, *Journal of Economic Psychology*, (30) 405–418
- Lindsay, M.T. (2006), Tax Non-compliance and Corporate Governance: A Comparative Study, University of Manitoba. Article obtained from <https://economics.ca/2006/papers/0365.pdf>
- Loo, C.L., Evans, C., & McKerchar, M. (2010), Challenges in understanding compliance behaviour of taxpayers in Malaysia, *Asian Journal of Business and Accounting*, 3(2)
- Mohamad, N.A.N. (2016), What constitutes tax evasion under Section 114 Income Tax Act 1967, *Ilham Akademi Percukaian Malaysia*, Isu 2/2016
- Mahmmod, M. (2012), Compliance Risk Management Strategies for Tax Administrations in Developing Countries: A Case Study of the Malaysian Revenue Authority, University of Warwick
- Marshall, R., Smith, M. & Armstrong, R.W. (1997). Self-assessment and the tax audit lottery: the Australian experience. *Managerial Auditing Journal*, 12(1), 9-1.
- Marshall, R., Smith, M. & Armstrong, R. (2006), The impact of audit risk, materiality and severity on ethical decision making: an analysis of the perceptions of tax agents in Australia, *Managerial Auditing Journal*, 21(5)
- Morse, S., Karlinsky, S. & Bankman, J. (2007) Cash businesses and tax evasion, Santa Clara Law Digital Commons
- Nathan, T.M. (2014), The impact of demographic factors on tax compliance attitude and behaviour in Malaysia, *Journal of Finance Accounting and Management*, 5(1)
- Nor Azrina Yusof, Ming Ling Lai & Yap Bee Wah. 2014. Tax Noncompliance Among SMEs in Malaysia: Tax Audit Evidence. *Journal of Applied Accounting Research* 15: 215–234.
- Nur-Tegin, K.D. (2008), Determinants of business tax compliance, *The B.E. Journal of Economic Analysis & Policy*, Manuscript 1683
- OECD, (2008), Study into the Role of Tax Intermediaries
- OECD, (2014), Guidance Note, Compliance Risk Management: Managing and Improving Tax Compliance

- Palil, M.R. (2010), Tax knowledge and tax compliance determinants in self assessment system in Malaysia, The University of Birmingham
- Palil, M.R. & Mustapha A.H. (2011), Factors affecting tax compliance behaviour in self assessment system, *African Journal of Business Management*, 5 (33)
- Palil, M.R. & Mustapha A.H. (2011), Determinants of tax compliance in Asia : A case of Malaysia, *European Journal of Social Sciences*, 24 (1)
- Razak, R.A., Shukor, Z.A., & Ahmad, N. (2012), The effects of Tax audit and investigation activities on individual tax compliance : Evidence from Malaysia, *Malaysian Accounting Review*, 11(1)
- Saad, N. (2013), Tax knowledge, tax complexity and tax compliance : Taxpayers' view. *2nd World Conference on Business, Economics and Management-WCBEM 2013*
- Salleh, Z. (2003), The determinants of delay submission of companies' tax return in Kedah, Universiti Utara Malaysia
- Tedd, L. (2007), Keeping it off the books: An empirical investigation of firms that engage in tax evasion, Munich Personal RePEc Archive
- Wallace, S. (2002), Imputed and presumptive taxes: International experiences and lessons for Russia, International Studies Program Andrew Young School of Policy Studies Georgia State University
- White, J.R. (2012), Tax gap - Sources of noncompliance and strategies to reduce it, United States Government Accountability, GAO Highlights GAO-12-651T. Testimony before the Subcommittee on Government Organization, Efficiency, and Financial Management, Committee on Oversight and Government Reform, House of Representatives
- Wu, R. (2012), A study on the appropriateness for adopting 'universal' definitions for tax compliance and non-compliance: a New Zealand case study approach, University of Canterbury
- Wurth, E. & Braithwaite, V. (2016), Tax practitioners and tax avoidance : Gaming through authorities, cultures and markets, RegNet, Australian National University, No. 120
- Yunus, Ramli & Hassan (2017), Tax penalties and tax compliance of Small Medium Enterprises (SMEs) in Malaysia, *International Journal of Business, Economics and Law*, 12(1)
- Yusof, N.A.M., Lai, M.L. & Yap, B.W. (2014) Tax non-compliance among SMCs in Malaysia: Tax audit evidence, *Journal of Applied Accounting Research*, 15(2)

Yusuff, Y. (2013), *An empirical examination into the determinants of corporate tax underreporting*, Universiti Teknologi Mara

